Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 172
Marți 20 decembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Țara noastră, membră a O. N. U.

In cel de al unsprezecelea an al existenței sale, în ciuda opoziției manifestate de unele state apusene și îndeosebi de S.U.A., Organizația Națiunilor Unite și-a deschis porțile pentru a primi noi membri. Incepînd de miercuri, 14 decembrie, 16 state, printre care se numără și Republica Populară Romînă, au fost admise în O.N.U. După ce reprezentantul fantomei Cian Kai-și a împiedicat prin veto-ul său adoptarea recomandării Adunării Generale O.N.U. care prevedea primirea în Organizația Națiunilor Unite a 18 state, reprezentantul U.R.S.S. a făcut o nouă propunere, care a înlăturat impasul la care se ajunsese. Propunerea Uniunii Sovietice ca în O.N.U. să fie admise 16 state (problema admiterii R.P. Mongole și Japoniei urmînd să fie soluționată în viitoarea sesiune a Adunării Generale O.N.U) a fost adoptată de Consiliul de Securitate și apoi aprobată cu o majoritate covîrșitoare de Adunarea Generală.

De miercuri, încă 250 de milioane de oameni din țări cu regimuri sociale diferite sînt reprezentați în O.N.U. Desigur, problema aceasta ar fi putut fi soluționată de mult. Ar fi putut fi, de asemenea, rezolvată problema reprezentării în O.N.U. a celor 600 de milioane de cetățeni ai marelui stat — China Populară. Acest lucru nu a fost însă posibil, deoarece o serie de state apusene și mai ales S.U.A. n-au ținut să respecte principiile care stau la temelia Cartei O.N.U. — principiile coexistenței și colaborării între state cu orînduiri sociale diferite.

Cei ce n-au vrut să țină seama de aceste principii au căutat să condiționeze intrarea în O.N.U. a țărilor de democrație populară, care nu erau încă membre ale acestei organizații, de schimbarea regimului politic-social-economic pe care popoarele acestor țări și l-au ales și instaurat. Pînă în ultimul moment, S.U.A., folosindu-se și de manevrele ciancaișiste, s-au opus intrării în O.N.U. a țărilor de democrație populară. In cele din urmă, însă, principiul coexistenței pașnice a țărilor cu orînduiri sociale diferite, apărat și susținut de U.R.S.S. și de un număr tot mai mare de țări din lume, a triumfat.

Primirea în O.N.U. a celor 16 state reprezintă un eveniment de seamă în viața Organizației Națiunilor Unite, în viața internațională. Acest eveniment, care a umplut de satisfacție inimile întregii lumi iubitoare de pace, a pus capăt unei mari nedreptăți ce se făcea țărilor ce meritau să fie membre ale O.N.U. și care făcuseră cereri în acest sens. Curmarea acestei nedreptăți va însemna o importantă contribuție la cauza destinderii internaționale și la creșterea prestigiului O.N.U.

Popoarele lumii văd în primirea noilor membri în O.N.U. un succes important al forțelor păcii, al opiniei publice mondiale, care se pronunță cu tot mai multă hotărîre pentru respectarea principiilor politicii externe dusă de U.R.S.S. și de țările lagărului socialismului și care are ca țel colaborarea și coexistența pașnică între popoare. Primirea de noi membri în O.N.U. reprezintă în același timp o înfrîngere a politicii dusă de cercurile agresive care încearcă să împiedice eforturile ce se fac pe calea destinderii internaționale, pe calea realizării înțelegerii și păcii în lume.

Primirea Republicii Populare Romîne în O.N.U. a umplut de bucurie inimile poporului nostru, care, sub conducerea înțeleptului partid al clasei muncitoare, își făurește liber o viață nouă și fericită. Bucuria poporului nostru este îndreptățită, deoarece el vede în primirea Republicii Populare Romîne în O.N.U. un succes al politicii de apărare a păcii, independenței și intereselor naționale pe care o duc Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul țării.

Statul nostru democrat, stat liber și independent, își merită pe deplin și de multă vreme dreptul de a se număra printre membrii O.N.U. Istoria de după 23 August 1944 a poporului nostru stă mărturie a acestui drept legitim. Luptînd alături de alianța antihitleristă, poporul romîn a adus grele jertfe pentru zdrobirea mașinii de război a lui Hitler. O dată războiul terminat, poporul muncitor din țara noastră a pornit lupta, sub conducerea partidului clasei muncitoare, pentru zdrobirea rămășițelor fasciste, pentru instaurarea unui regim cu adevărat democrat. Victorios în această luptă, el a putut să înceapă cea mai măreață construcție din istoria vieții sale, construcția pașnică a socialismului.

Statul democrat-popular pe care și l-au făurit muncitorii aliați cu țărănimea muncitoare — Republica Populară Romînă — s-a călăuzit, atît în politica sa internă, cît și în cea externă, de principii pe care se bazează și Carta O.N.U. Stăpîn în țara sa și bucurîndu-se de marile drepturi și libertăți pe care și le-a cucerit prin lupte grele, poporul nostru muncitor pășește cu hotărîre pe drumul ce și l-a ales, drumul libertății și independenței, drumul ce duce la socialism. Luptînd pentru a-și făuri viața sa nouă și fericită, poporul romîn a adus o contribuție activă la apărarea cauzei păcii în lumea întreagă. Guvernul Republicii Populare Romîne, exprimînd năzuințele de pace ale poporului romîn, s-a pronunțat întotdeauna cu hotărîre pentru coexistență pașnică și a făcut tot ce-a depins de el pentru a contribui la stabilirea de relații de colaborare cu guvernele celorlalte state, pe baza principiului egalității în drepturi, a respectului reciproc, a independenței și suveranității naționale. Republica Populară Romînă a participat și participă la măsurile colective menite să preîntîmpine și să zădărnicească acțiunile care primejduiesc pacea, este membră a unor instituții specializate ale O.N.U., întreține relații diplomatice cu numeroase țări și are azi relații comerciale cu 60 de state.

Republica Populară Romînă nu amenință cu agresiunea pe nimeni. Ea condamnă atît pregătirile agresive, cît și pe cei care le fac, pronunțîndu-se pentru interzicerea armelor atomice și termo-nucleare și pentru reducerea înarmărilor și a forțelor armate. Pentru a contribui prin fapte la soluționarea problemei dezarmării, guvernul țării noastre a hotărît să reducă efectivele forțelor armate cu 40.000 de oameni și să reducă stagiul militar.

Ca urmare a politicii duse pe plan intern și pe plan extern, prestigiul de care se bucură azi țara noastră în lume a crescut foarte mult. Acest lucru s-a vădit și în marea majoritate de voturi cu care Adunarea Generală O.N.U. a admis cererea de primire în O.N.U. a Republicii Populare Romîne.

Poporul nostru, exprimîndu-și satisfacția pentru primirea țării sale în O.N.U., își exprimă totodată și recunoștința față de Uniunea Sovietică, care a acordat țării noastre un puternic sprijin politic pentru a-și căpăta acest drept legitim. De asemenea, poporul romîn mulțumește delegațiilor tuturor țărilor care au sprijinit Republica Populară Romînă să-și ocupe locul ce i se cuvenea în O.N.U. In rîndurile O.N.U., Republica Populară Romînă va putea să aducă un aport și mai mare și mai activ la rezolvarea problemelor internaționale și la cauza apărării păcii.

Așa cum se spune în telegrama președintelui Consiliului de Miniștri al R.P.R., tov. Chivu Stoica, adresată președintelui celei de a X-a sesiuni a Adunării Generale — guvernul romîn va urma cu fermitate înaltele principii ale Cartei Națiunilor Unite, va susține toate inițiativele menite să ducă la îmbunătățirea colaborării între popoare, își va da contribuția sa activă la îndeplinirea sarcinii fundamentale și supreme a Organizației Națiunilor Unite: apărarea și consolidarea păcii și securității internaționale.

Se ridică cea mai mare filatură de in și cînepă din țară

Cu cîțiva ani în urmă, într-o margine a orașului Fălticeni se găsea un loc viran, acoperit cu bălării. Acum pe aceste locuri se întinde un mare șantier de construcții. Aici se ridică cea mai mare și mai modernă filatură de in și cînepă din țara noastră.

Această construcție modernă cuprinde o suprafață de peste 100.000 m.p. Muncitorii și tehnicienii trustului nr. 2 Roman au ridicat pînă la roșu toate corpurile de clădiri.

In prezent, în interiorul halei industriale se fac ultimele pregătiri pentru începerea lucrărilor de tencuit, pardosit și vopsit, precum și pentru începerea montării utilajului de mare capacitate. Intregul utilaj ce se va monta la această filatură modernă este primit din Uniunea Sovietică.

Capacitatea de producție a acestei filaturi, care va începe să producă la sfîrșitul anului viitor, va întrece capacitatea de producție a filaturilor de in și cînepă existente în țara noastră.

Numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri care lucrează la construcția filaturii din Fălticeni, printre care comunistul Iosif Haidu, fierar, zidarul Ion Vlădescu, brigada de dulgheri condusă de Potop Sandu, tinerii Vasile Țurcanu, Petru Mîrț, Traian Pașolescu și alții, care se întrec în muncă în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., au obținut realizări de seamă.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Angajamentele se înfăptuiesc, sporesc realizările

Raportăm partidului

Hotărîți să întîmpine cel de al II-lea Congres al partidului cu succese cît mai însemnate, muncitorii și tehnicienii gospodăriei noastre și-au luat noi și îndrăznețe angajamente.

Acum, la cîteva zile înainte de deschiderea Congresului, putem raporta cu mîndrie partidului că majoritatea angajamentelor au fost îndeplinite și chiar depășite.

Arăturile adînci de toamnă au fost efectuate pe o suprafață de 1.598 ha, depășindu-se astfel cu 200 ha suprafața prevăzută în angajament.

In sectorul zootehnic, noi ne-am luat angajamentul să livrăm peste plan, pînă la sfîrșitul anului, 270.000 litri de lapte. Pînă astăzi, planul anual de livrare a laptelui a fost depășit cu 250.000 de litri.

In sectorul legumicol, gospodăria noastră și-a luat angajamentul să livreze peste plan, pînă la sfîrșitul anului, 706 tone de legume. Printr-un efort susținut, noi am reușit să ne depășim și acest angajament, trimițînd 885 tone de legume proaspete peste plan.

Prin mecanizarea în întregime a proceselor grele de producție, productivitatea muncii a crescut cu 33 la sută, față de 5 la sută, cît prevedea angajamentul.

Ca urmare a măsurilor organizatorice luate, a aplicării metodelor înaintate de muncă, angajamentul privind reducerea prețului de cost cu 2,5 la sută a fost depășit în proporție de 100 la sută, realizîndu-se o reducere de 5 la sută.

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei noastre raportează cu mîndrie partidului că planul global pe gospodărie a fost îndeplinit în proporție de 114 la sută, în loc de 105 la sută, cît era angajamentul.

FL. MUNTEANU
director
GH. VĂTAFU
inginer șef
G.A.S.
Popești-Leordeni,
regiunea București

Noi gospodării agricole colective

In numeroase sate și comune de pe cuprinsul patriei iau ființă noi gospodării agricole colective și întovărășiri agricole.

Zilele trecute, în comuna Niculițel, raionul Tulcea, s-a constituit gospodăria agricolă colectivă „Cel de al 2-lea Congres al partidului". In satul Mihail Kogălniceanu, raionul Filimon Sîrbu, 15 familii de țărani muncitori au format gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie". Altă gospodărie agricolă colectivă a luat ființă în comuna Drogu din același raion. Cu acestea numărul gospodăriilor agricole colective din regiunea Galați a crescut la 157.

In satul Brusturi, raionul Tg. Neamț, 35 de familii de țărani muncitori și-au unit 70 hectare de teren, formînd cea de a 39-a gospodărie agricolă colectivă din regiunea Bacău. La cererea noilor colectiviști, gospodăria a primit numele „Cel de al 2-lea Congres al partidului".

Cu planul de colectări îndeplinit

Țăranii muncitori din regiunea Hunedoara și-au realizat angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al partidului cu 6 zile mai devreme. Pînă în ziua de 17 decembrie ei au raportat îndeplinirea planului de colectare la toate produsele vegetale și animale.

*

La Ministerul Colectărilor sosesc zilnic zeci de telegrame din comunele și raioanele patriei noastre prin care țăranii muncitori raportează că în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., și-au îndeplinit obligațiile patriotice față de stat. Pînă la 10 decembrie, raioanele Trușești din regiunea Suceava, Gheorghieni din Regiunea Autonomă Maghiară, Beiuș din regiunea Oradea, Fetești și Negru Vodă din regiunea Constanța ș.a. și-au îndeplinit planul de colectări la toate produsele agricole vegetale și animale. Telegramele anunță că în alte comune și raioane, planul colectărilor se apropie de sfîrșit.

In acțiunea de colectare a produselor animale printre fruntașe se află regiunea Suceava, care a realizat peste 99 la sută din plan, Regiunea Autonomă Maghiară, care a realizat la grîu și secară 97 la sută din plan, iar la cartofi 91 la sută, regiunea Constanța care a îndeplinit planul la porumb în proporție de 93 la sută, iar la floarea-soarelui cu 88 la sută, regiunea Galați cu 94 la sută la porumb și 92 la sută la floarea-soarelui.

(Agerpres)

Manifestări culturale închinate Congresului partidului

Căminele culturale din întreaga țară desfășoară o vie activitate în întîmpinarea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Printre conferințele care s-au ținut zilele acestea sînt „Momente din lupta din ilegalitate a partidului pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc". „Succesele obținute de poporul nostru sub conducerea partidului în construirea socialismului" etc.

In cadrul programelor cultural-artistice, echipele căminelor culturale prezintă cîntece, poezii și piese de teatru închinate luptei partidului.

Căminele culturale au organizat expoziții cu tema „Sub conducerea partidului înflorește viața nouă în comuna noastră", vitrine, lecturi în colectiv ale lucrărilor literare apărute cu prilejul Lunii cărții etc.

In numeroase cămine culturale au loc întîlniri între membri ai Uniunii Scriitorilor și cititorii de la sate. In cadrul acestor întîlniri sînt discutate lucrări literare inspirate din lupta Partidului Muncitoresc Romîn pentru construirea socialismului în țara noastră.

Se schimbă fața satelor

• In cinstea Congresului partidului, în comuna Groși din raionul Lăpuș, a fost inaugurată zilele trecute noua clădire a căminului cultural, construită în mare parte prin contribuția cetățenilor. Pentru construirea căminului cultural, statul a mai alocat suma de 70.000 lei.

Noul cămin cultural din Groși, cel de al 381-lea inaugurat în ultimii ani în regiunea Baia Mare, are o sală de spectacole cu o capacitate de 700 de locuri, o bibliotecă, o sală de lectură și o sală de ședințe.

• In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, la gospodăria agricolă de stat Cuci, regiunea Cluj, a fost construit un frumos club pentru muncitori. De asemenea, a fost ridicată o uzină electrică, care va furniza energie și pentru iluminarea comunei.

• Peste 100 de țărani muncitori din Stulpicani, regiunea Suceava, au participat zilele acestea la lucrările de electrificare a comunei lor.

Pe stîlpii transportați și fixați de ei, instalatorii au întins rețeaua electrică pe o distanță de un kilometru și jumătate. Curentul electric este furnizat de fabrica de cherestea din comună.

In prezent, se lucrează la instalarea luminii electrice în casele multor țărani muncitori.

Partidul ne sprijină și ne călăuzește în munca de cercetare științifică

Ing. AL. PRIADCENCO
membru corespondent
al Academiei R. P. R.

După instaurarea puterii democrat-populare, sub îndrumarea și cu sprijinul puternic al partidului, în țara noastră a început să se desfășoare o rodnică muncă de cercetare în toate domeniile științei.

O atenție și o grijă deosebită au acordat partidul și guvernul dezvoltării științelor agricole în general și în special celor privind ameliorarea plantelor agricole, încurajînd prin toate mijloacele munca de creare a noi soiuri de plante și de îmbunătățire a celor existente. Introducerea în cultură a semințelor productive și de cea mai bună calitate și a soiurilor noi de plante, superioare celor existente, constituie în statul nostru un mijloc puternic de ridicare a producției agricole globale.

Pînă după ultimul război mondial, nu a existat în țara noastră un sistem planificat de producere și de înmulțire a semințelor ameliorate, iar lucrările de creare a noi soiuri cuprindeau un număr mic de plante. Această situație a contribuit la răspîndirea în cultură a semințelor locale, parțial sau total degenerate, care dădeau producții mici și de slabă calitate. De aceea, printre sarcinile imediate pe care partidul și guvernul le-au pus în fața I.C.A.R.-ului a fost și sarcina de a întreprinde vaste cercetări de ameliorare a semințelor principalelor plante cultivate. Spre a putea face față cu succes acestei sarcini, secția de ameliorare a plantelor din I.C.A.R. a fost reorganizată și mărită. In afară de cele 4 laboratoare existente, au luat ființă, la centru, încă 6 laboratoare: de ameliorare a plantelor leguminoase, a plantelor textile noi, a plantelor uleioase, a cartofului, un laborator de analiză calitativă a plantelor textile și un laborator de genetică cu un chimist și un citolog. Numărul colaboratorilor științifici a crescut de la 12 la 26, iar cel al laboranților și tehnicienilor, de la 2 la 22.

Suprafața de teren ocupată de cîmpurile centrale ale secției de ameliorare a plantelor din I.C.A.R. a crescut de la 20 hectare la 100 hectare, cu un asolament de 10 sole. Fiecărui laborator de specialitate i s-a afectat cîte o solă, fapt ce a favorizat executarea experiențelor în condiții apropiate de cultura mare, precum și obținerea rezultatelor experimentale în condiții identice cu practica agricolă.

Ajutorul dat de partid și guvern pentru reorganizarea rețelei de cercetare în ameliorarea plantelor agricole de la stațiunile experimentale agricole a dat roadele așteptate. Pe lîngă fiecare stațiune experimentală agricolă a luat ființă cîte un laborator de creare a soiurilor noi de plante și de producere a seminței-elită. Numărul colaboratorilor științifici de la cele 12 stațiuni experimentale agricole a crescut de la 9 la 33. Inființarea și dezvoltarea laboratoarelor de ameliorare a plantelor agricole de pe lîngă stațiunile I.C.A.R. a permis studierea și rezolvarea unor probleme locale cu privire la crearea de noi soiuri de plante și la producerea seminței-elită din soiuri raionate.

Putem afirma cu tărie că tot atît de important ca ajutorul material este și sprijinul pe care partidul ni l-a dat în vederea ridicării continue a nivelului ideologic și științific al colaboratorilor. Insușirea metodei dialectice a permis colaboratorilor științifici să dea o interpretare materialistă fenomenelor din viața plantelor și solului, să tragă concluzii practice juste din rezultatele muncii lor.

Folosind sprijinul și îndrumarea partidului și guvernului, precum și vasta experiență a Uniunii Sovietice în domeniul cercetărilor agronomice și al organizării agriculturii socialiste, cercetătorii secției de ameliorare a plantelor agricole de la centru și exterior au reușit să obțină pentru sectorul agricol mai multe realizări de ordin practic și teoretic.

Pe baza încercării de trei ani în culturi comparative a soiurilor ameliorate și locale, au fost raionate pe zone naturale de producție soiurile standard ale principalelor plante agricole. Aceste soiuri sînt adaptate la condițiile locale de climă și sol, rezistente la intemperii și capabile să folosească la maximum rodnicia solului. Ele dau producții de calitate și cu 10-20 la sută mai mult decît soiurile existente în cultură.

In anii regimului democrat-popular, cercetătorii în ameliorarea plantelor au creat două soiuri de grîu de toamnă, un soi de grîu de primăvară, un soi de orzoaică, două soiuri de ovăz, două soiuri și opt hibrizi de porumb, raionate în diverse regiuni ale țării. S-au mai creat un soi de linte, un soi de cînepă, două soiuri de sfeclă de zahăr, un soi de in de ulei, două soiuri de teișor și un soi de chenaf. Aceste soiuri se înmulțesc, spre a fi cultivate pe suprafețe din ce în ce mai mari. Ele dau sporuri de producție de 10-20 la sută în comparație cu producția soiurilor neameliorate.

In afară de aceasta, secția de ameliorare a plantelor din I.C.A.R. a creat o serie de linii de perspectivă pentru majoritatea culturilor agricole și anume: noi hibrizi de porumb, linii de fasole precoce, de sfeclă de nutreț etc., care se încearcă în culturi comparative de concurs și se înmulțesc pentru a fi date în cultura mare.

Toate aceste realizări arătate mai sus nu ar fi fost posibile fără sprijinul și ajutorul larg dat de partid și guvern Institutului de cercetări agricole din țara noastră. Acest ajutor l-am simțit zi de zi și noi, colaboratorii secției de ameliorare a plantelor. Munca depusă de noi a fost prețuită și răsplătită. Secția noastră numără astăzi 8 laureați ai Premiului de Stat. Majoritatea colaboratorilor științifici au fost distinși cu ordine și medalii.

In cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., amelioratorii din țara noastră își iau angajamentul de a munci cu și mai multă rîvnă pentru a da agriculturii soiuri noi de plante foarte productive, contribuind astfel la înflorirea și mai puternică a agriculturii noastre, la îmbunătățirea traiului material și cultural al întregului popor muncitor.

Pe drumul revoluției culturale

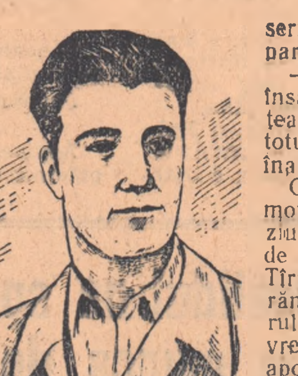
In anii puterii populare, lumina culturii a pătruns adînc în satele patriei noastre. In satul unde altădată aproape jumătate din locuitori (48 la sută) nu știau nici să se iscălească, neștiința de carte este pe cale de a fi lichidată. Cultura devine tot mai mult un bun al maselor largi. Pentru fiii și fiicele țăranilor muncitori s-au deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt de toate gradele. Analfabeții de ieri învață astăzi cu rîvnă în diferitele forme ale învățămîntului agricol de masă, însușindu-și cunoștințele agrozootehnice de care au nevoie în lupta pentru sporirea producției agricole. Statul democrat-popular sprijină pe țăranii muncitori să-și ridice bunăstarea, să devină oameni culți, constructori conștienți ai vieții noi.

Crescuţi şi educaţi de partid

MEREU INAINTE

Soarele primăvăratic a zvîntat în numai cîteva zile pămîntul. Una cîte una, brigăzile au ieşit la cîmp. Brigada a 16-a, în care a fost repartizat Constantin Parasciv, a pornit să lucreze ogoarele gospodăriei colective din Istria. La adunarea mecanizatorilor din staţiune, în care s-a discutat chemarea Eroului Muncii Socialiste Vasile Voichiţă de a se executa 1.000 de hantri anual cu acelaşi tractor, primul s-a ridicat tractoristul Parasciv, care a spus cu simplitate:

— Eu, unul, mă angajez să urmez iniţiativa tov. Voichiţă. Voi executa anul acesta 1.000 de hantri.

După adunare, însă, a început să-l roadă îndoiala. Nu m-am pripit? se întreba el. Dacă nu reuşesc? Ce o să-mi zică? Or rîde de mine şi mi-or zice că-s lăudăros şi încrezut şi... Gîndurile acestea i le-a risipit Mihai Niculae, directorul staţiunii. Strîngîndu-i mîna, acesta i-a spus după adunare:

— Ne bucurăm că ţi-ai luat un angajament îndrăzneţ, mobilizator. Să ai încredere în forţele tale, c-o să izbuteşti. Noi conducerea, comuniştii din staţiune, o să te ajutăm la fiecare pas.

Şi directorul i-a dat cîteva sfaturi preţioase, pe care le-a folosit de îndată. Ajutat de şeful de brigadă Radu Constantin şi de mecanicul de sector, el a alcătuit un cuplu compus din cultivator, semănătoare şi grapă. Ce i-au mai mulţumit colectiviştii. Constantin Parasciv grăbea ritmul însămînţărilor, executînd trei lucrări deodată. In acelaşi timp, a început să lucreze după graficul orar. Nopţi de-a rîndul, în iarnă, învăţase nu numai cum se ţin socotelile pe urmă a turelor executate, dar şi cum se întocmeşte graficul, foaia de planificare şi celelalte. Exemplul lui fu urmat de îndată şi de către ceilalţi tractorişti din brigadă: I. Nicolae, Mihai Negoiţă, Mihai Vergu şi Constantin Rusu.

In campania de primăvară, Constantin Parasciv a făcut trei planuri în loc de unul, devenind fruntaş pe staţiune. Îi rîdea inima de bucurie. Intr-una din seri, venind pe la brigadă, secretarul de partid l-a lăudat. Dar i-a şi sfătuit:

— Ai înfăptuit realizări de seamă. Vezi, însă ca aceste succese mari să nu te ameţească. Niciodată să nu crezi că ai făcut totul. Numai aşa o să poţi merge mereu înainte.

Clipe neuitate de bucurie, dar şi de emoţie, a trăit Constantin Parasciv în ziua primirii lui în rîndurile candidaţilor de partid. Cînd a luat cuvîntul tovarăşul Tîrnă, tractoristul Constantin Parasciv a rămas pentru un timp nedumerit. Secretarul de partid n-a spus despre el decît vreo 3—4 cuvinte de laudă. Atît. A vorbit apoi despre lipsuri. El credea că lipsuri nu mai are. Cînd colo... I s-a spus că nu citeşte de ajuns, că nu face tot ce-i stă în putere să-şi ajute tovarăşii de muncă rămaşi în urmă.

După primirea în rîndurile candidaţilor de partid, Parasciv şi-a înzecit puterile. Uneori lucra şi în timpul nopţii. Cîte 12—14 ore pe zi. Lucra, dar îşi găsea timp şi să citească. Să dea şi cîte un sfat înţelept tovarăşilor de muncă. Chiar lui Negoiţă, care era cu numărul de hantri nu prea departe de el.

In seara zilei de 10 decembrie, Constantin Parasciv realizase cu tractorul său 1.490 de hantri. S-a bucurat, de bună seamă. S-a bucurat mai ales atunci cînd Mihai Niculae, directorul S.M.T.-ului, i-a mulţumit în numele colectivului de conducere şi i-a spus:

— Din cîte ştiu, nu te-a întrecut pînă azi nici un tractorist din ţară. Eşti demn de laudă, tovarăşe Parasciv. Nu-i însă în firea noastră, a comuniştilor, să ne ameţim cu laude. Eu te sfătuiesc ca niciodată să nu te mulţumeşti cu ceea ce ai realizat.

Lui Parasciv i-a plăcut tonul cu care i-a vorbit directorul. „Nu mai caută să mă laude ca astă-primăvară. Oare fiindcă am mai puţin? Nu. Nu cred că asta-i motivul. Astă-primăvară discuta cu un tractorist oarecare. Astăzi, discută cu un candidat de partid. Aceasta-i discuţie între comunişti".

AL. RAICU

DRUM SPRE VIAŢĂ NOUĂ

Povestea tinereţii lui Aur Baicu este asemănătoare cu cea a miilor de tineri ce au cunoscut la sate înnegurata viaţă a trecutului. Puznic la vite, pe moşia lui Vasile Mateescu, stăpînitorul acelor meleaguri călărăşene! Boierul, hain din fire, ca orice boier. Acasă, bătătura pustie, bordeiul sărac, masa fără merinde. Tinereţe fără tinereţe!

In 1938, l-au luat la cătănie. Aceleaşi sudălmi, aceleaşi bătăi. Doar că oamenii care le împărţeau purtau alte haine. Pe urmă, războiul! L-a mînat stăpînirea pe front, dincolo de Prut, de Nistru pe meleagurile ce n-au fost nicicînd ale noastre...

★

...Riazan... Acolo, pe pămînt sovietic, în tabăra prizonierilor români care au primit aprobare să-şi formeze divizia de panduri „Tudor Vladimirescu" pentru a lupta contra fascismului, caporalul Aur Baicu a sorbit pentru prima dată învăţătura luminoasă a partidului.

Comunistul Saşa Borisov, perevodcicul lor, i-a dat cărţi de citit, a stat de vorbă cu el. Caporalul Baicu a cerut să facă parte şi el din divizia de panduri. Cîteva luni mai tîrziu, divizia a pornit să lupte contra fascismului, alături de armatele sovietice eliberatoare...

Cînd s-a întors în sat, Aur Baicu a cerut să fie primit în partid. A învăţat apoi şi pe alţii din sat ce este şi ce vrea partidul oamenilor muncii. Baicu a fost în primele rînduri ale celor ce au făcut dreapta rînduială în satul Călăraşii Vechi: au împărţit pămîntul moşierului Mateescu. A primit atunci şi el 2 pogoane de pămînt bun. Era de acum stăpîn pe pămîntul ce-l muncea. Dar adevărata lui viaţă a început o dată cu înfiinţarea gospodăriei colective, în iarna lui 1950.

Işi aminteşte, de parcă a fost ieri, toată lupta îndîrjită pe care au dus-o comuniştii din Călăraşii Vechi, cînd s-au pus temeiurile vieţii celei noi...

...Intr-o noapte de toamnă, a auzit cîinii lătrînd. A ieşit în ogradă. Cineva aruncase peste gard un pietroi înfăşurat în cîrpe. Desfăcînd zdrenţele, a găsit un bilet în care scria: „Dacă ţi-e dragă viaţa, opreşte-te! Nu mai asmuţi oamenii să intre-n colectiv. Fii comunist la tine-n casă, nu la noi în sat! Dacă tu ai să te astîmperi, colectivul nu se mai încheagă. Dacă nu...!" Atît! Nu iscălea nimeni. Comunistul Aur Baicu a ghicit că numai chiaburii din sat putuseră ticlui înveninatele cuvinte. Ameninţările lor nu l-au speriat însă pe preşedintele comitetului de iniţiativă din Călăraşii Vechi. Comunistul Aur Baicu n-a dat înapoi. Drumul pe care şi-l alesese urca pieptiş şi era drept, drumul spre belşug!

...Au trecut de atunci 5 ierni. Gospodăria lor colectivă a înflorit an de an. În 1952, Baicu a fost ales secretar al organizaţiei de bază din gospodăria colectivă. De trei ani conduce neobosit munca comuniştilor din gospodărie, a acelor colectivişti care sînt totdeauna în frunte. Aur Baicu este brigadier la una din cele 6 brigăzi ale gospodăriei. Pe o tarla de 80 ha de care răspunde brigada lui, s-au recoltat 5.500 kg. de porumb boabe la ha.

Drumul spre aceste realizări a fost presărat cu multe greutăţi. Îşi aminteşte Baicu cum, nu mai departe decît acum doi ani, organizaţia de bază a avut de luptat mult cu unii oameni îndărătnici, care nu prea lucrau cu tragere de inimă şi n-aveau încredere în noile metode agrotehnice. Unii, ca de pildă Dinu Constantin, ajunseseră să spună că se vor retrage din colectivă dacă porumbul va fi semănat în pătrat. Insă, cu răbdare, prin muncă de lămurire comuniştii i-au făcut să înţeleagă cît folos aduce gospodăriei aplicarea metodelor înaintate de lucrare a pămîntului. Astăzi, Dinu Constantin este fruntaş cu 850 de zile-muncă.

In aceste zile, brigadierul Aur Baicu aşteaptă cu emoţie să vină la Bucureşti. A fost ales delegat la Congresul partidului. Va aduce aici cuvîntul hotărît al colectiviştilor din Călăraşii Vechi, va raporta partidului despre succesele lor. Va întîlni din nou pe conducătorii dragi ai partidului. I-a mai întîlnit şi în 1953, cînd a fost delegat la Congresul colectiviştilor. Atunci, conducătorii partidului au stat de vorbă cu el: îl cunosc şi el îi cunoaşte. După consfătuire, i s-a înmînat Ordinul Muncii clasa I.

GH. JANGOCIU

URARE

de PETRE LUSCALOV

Să-ţi fie anii fericiţi şi buni,
Doar primăveri să-ţi treacă pragu-n casă,
Să-şi facă cuib sub straşină lăstuni
Şi duzii mari—gogoaşe de mătasă.

Să-ţi strîngă cîmpul soarele în spic
Şi flori de mai — să-ţi împletim cunună;
Iar luna plină — tort de borangic —
Să-ţi limpezească apa din fîntînă.

Aşa urăm noi celor ce-i iubim,
Pe limba noastră simplă, ţărănească,
Aşa ni se urează cînd pornim
Pe-al vieţii drum, din casa părintească.

Aşa-ţi urăm, Partidule ne-nfrînt,
Ce ne-ai adus belşugul în cămine;
Sub steagu-ţi roşu, sub al păcii cînt,
Urcăm pieptiş din bine spre mai bine.

Noi sfărîmăm al sărăciei hat,
Să crească-n soare spicul greu ca plumbul;
Plăvani de foc cîmpia ne-o străbat,
Inalt cît călăreţul ni-i porumbul.

Adăpostit de trainicul tău zid,
Incepe satul nou să înflorească...
Primeşte dar, bădiţ'al meu Partid,
Din inimă, urarea-mi ţărănească!

In semn de recunoştinţă

In versuri înaripate, oamenii muncii de la sate îşi manifestă neţărmurita dragoste, adînca recunoştinţă pentru partidul care a sfărîmat lanţurile asupririi şi-i conduce cu înţelepciune pe drumul bunăstării. Publicăm mai jos cîteva strigături culese din raionul Rădăuţi:

Frunză verde de mohor,
Dorul meu îi călător
Şi prin lume umblător,
Merge greu, merge uşor,
Repede şi-ncetişor.
Dar întruna-i mergător
Spre cel de care ni-i dor,
Partidul meu muncitor.

(Culeasă de la Ileana Cîrlei, comuna Bilea)

★

Frunzuliţă matostat,
Astă-vară-am treierat
Bob de aur, grîu curat.
Am dat cota către stat,
Numai din sămînţă-aleasă;
Am oprit şi pentru casă,
Un hambar întreg cu grîne
Că azi rodu-al tău rămîne!
Pe vremuri, munceam cu foc
Şi pîine n-aveam de loc!
Dacă nu era partidul,
Gol aveam pe masă blidul!

(Culeasă de la Aurel Sănduiescu, comuna Lauru)

★

Frunză verde şi-o lalea,
I-am spus inimii aşa:
— Ţi-i dragă Republica?
— Dragă, că-s stăpîn în ea!
— Drag Partidul Muncitor?
— Mai drag ca un frăţior!
Viaţa-mi de i-ar trebui,
Eu cu drag i-aş dărui!

(Auzită la o horă din comuna Voitinel)

Cartea politică

Prieten şi călăuză a ţărănimii muncitoare spre o viaţă îmbelşugată

Socialismul — arată Lenin — se poate construi numai cu oameni culţi, înaintaţi, care să înţeleagă linia politică a partidului şi să lupte în mod conştient pentru înfăptuirea ei.

In ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, al conştiinţei lor, un rol deosebit de important îl joacă editarea şi răspîndirea în masă a cărţilor şi broşurilor politice.

In momentul de faţă, în întreaga ţară se desfăşoară „Luna cărţii", în cadrul căreia, între 19—25 decembrie, are loc „Săptămîna cărţii politice".

De cînd şi-a început activitatea sa, Editura de Stat pentru literatură politică a tipărit pentru oamenii muncii de la sate 21.075.000 de exemplare de cărţi şi broşuri reprezentînd 246 de lucrări, multe dintre ele fiind traduse în limbile minorităţilor naţionale. Editura de stat pentru literatură politică a acordat şi acordă o importanţă deosebită editării lucrărilor marilor învăţători ai oamenilor muncii — Marx, Engels, Lenin Stalin — publicării lucrărilor conducătorilor P.C.U.S. şi ai partidului nostru, documentelor de partid, hotărîrilor C.C. al P.M.R. şi ale Consiliului de Miniştri etc.

In acest an, Editura a scos de sub tipar noi lucrări originale care au contribuit în mare măsură la răspîndirea cuvîntului luminos şi mobilizator al partidului nostru în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, contribuind la ridicarea nivelului politic, ideologic şi cultural al oamenilor muncii de la sate, însufleţindu-i în lupta pentru construirea unei vieţi tot mai bune.

Citind broşura „Foloasele muncii unite", scrisă de Dumitru Mircea, ţăranii muncitori se pot convinge de marile avantaje pe care le oferă munca în comun pe suprafeţe întinse şi cu mijloace mecanizate. **„Noi de acum socotim numai cu tona; kilogramele ne cam încurcă... Zău. Zece tone, o sută de tone, o mie de tone..."** Aşa grăieşte Nagy Incze, preşedintele gospodăriei colective din Curteni. Şi cît adevăr cuprind aceste cuvinte ne-o spun şi roadele bogate culese de gospodăriile colective din comunele Curteni — raionul Tg. Mureş, Conţeşti — raionul Zimnicea, Chişcăreni — raionul Iaşi, despre care se povesteşte în broşura susarătată.

Sub forma unei povestiri vii şi atrăgătoare, scriitorul Aurel Mihale prezintă în broşura „Facem şi noi o întovărăşire" munca neobosită dusă de comunişti ca Ion Guriţă, Ghiţă Popîndău şi alţii, pentru atragerea ţăranilor muncitori în întovărăşirea agricolă.

Interesant, instructiv şi plăcut este reportajul literar „Un meşter al recoltelor bogate" scris de Ion Macarie. Pornind de la ideea că gospodăria ţărănească individuală mai are încă mari posibilităţi de a-şi mări producţia agricolă, autorul înfăţişează literar munca iscusită a ţăranului muncitor Nichita Mărgineanu, fruntaş al recoltelor bogate din comuna Sucutard, raionul Gherla, regiunea Cluj, care a cules 5.700 kg. de porumb la hectar.

Ţăranii muncitori găsesc în broşurile apărute în Editura de stat pentru literatură politică materiale convingătoare privind necesitatea întăririi bazei economice a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare a intensificării schimbului între oraş şi sat. Aşa, de exemplu, broşura „Despre contractări şi achiziţii" prezintă într-o formă vie felul în care cîţiva ţărani muncitori s-au convins de avantajele pe care statul nostru le acordă celor care încheie contracte pentru îngrăşarea şi livrarea de animale şi cultivarea de plante tehnice şi de foloasele pe care le pot avea ţăranii muncitori vînzîndu-şi produsele prin cooperativă.

In problema întăririi schimbului dintre oraş şi sat, sînt redate în unele broşuri, cu o deosebită putere de convingere, fapte privind îndeplinirea obligaţiilor ţăranilor muncitori faţă de statul nostru. „Predăm cotele la timp pentru înflorirea patriei pentru apărarea păcii", de Petru Vintilă este una din aceste broşuri.

Asemenea broşurilor arătate mai sus au mai apărut în Editura de stat pentru literatură politică şi altele, ca: „Sporirea producţiei agricole, cauza întregului popor muncitor" de N. Enuţă, „O experienţă rodnică" de Al. Trestieni, „Cînd ştiinţa îşi face drum pe ogoare" de I. Purcaru, „Posibilităţi asemănătoare, rezultate diferite" de A. Almăşan şi E. Dezsi. Aceste lucrări sînt deosebit de folositoare oamenilor muncii de pe ogoare, deoarece le împărtăşesc succesele obţinute de colectivişti, întovărăşiţi şi de ţăranii muncitori cu gospodării individuale în sporirea producţiei agricole şi metodele folosite de ei, oglindesc dragostea şi încrederea cu care un număr tot mai mare de ţărani muncitori se îndreaptă spre diferite forme ale cooperaţiei agricole de producţie, înfăţişează aspecte ale luptei pentru întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Editura de stat, pentru literatură politică a tipărit, de asemenea, un mare număr de pliante, fotomontaje şi afişe care oglindesc realizările obţinute de ţărănimea muncitoare pe calea bunăstării.

Pentru anul 1956, Editura are în plan noi lucrări care vor sprijini ţărănimea muncitoare să contribuie la înflorirea patriei noastre, la îmbunătăţirea condiţiilor de trai materiale şi culturale ale oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

S. COJOCARU

CONSULTAŢIE

Superioritatea marii gospodării socialiste în agricultură

Statul de democraţie populară dă necontenit un puternic sprijin ţărănimii muncitoare, o ajută prin diferite mijloace să sporească producţia agricolă, să-şi ridice astfel bunăstarea, apărînd-o totodată de exploatarea chiaburească.

Ducînd în mod consecvent o politică de sprijinire a ţăranilor cu gospodării mici şi mijlocii, partidul arată, totodată, deschis şi limpede ţăranilor muncitori că folosirea din plin a mijloacelor mecanizate şi a cuceririlor ştiinţei agricole care să ducă la sporirea nelimitată a producţiei agricole, la o viaţă de bunăstare şi fericire, este cu putinţă nu mai pe calea unirii ţăranilor muncitori în cooperative agricole de producţie pe baza liberului lor consimţămînt. Oricît sprijin ar primi din partea statului, mica gospodărie individuală, prin însăşi natura ei, nu-i în stare să-l scape pe ţăranul muncitor de griji, greutăţi şi nevoi, să-i asigure o uşurare a muncii şi o producţie mereu sporită.

Numai marea gospodărie agricolă socialistă, bazată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie, pe folosirea largă a tehnicii moderne şi cuceririlor ştiinţei agrotehnice, are posibilitatea să asigure sporirea nelimitată a productivităţii muncii şi producţiei agricole şi, ca urmare, o viaţă îndestulată şi luminoasă pentru masele largi ale ţărănimii muncitoare.

★

In ce constă superioritatea marii gospodării socialiste din agricultură? In faptul că ea dispune de uriaşe posibilităţi de sporire a producţiei prin folosirea largă a maşinilor moderne şi a agrotehnicii înaintate. Prin aceste mijloace şi pe baza organizării muncii unite a membrilor ei, marea gospodărie agricolă socialistă are posibilitatea să ridice productivitatea muncii şi să obţină recolte pe care gospodăria individuală nu le poate realiza niciodată.

Marea gospodărie agricolă se bazează pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie. Unindu-se de bună voie în gospodării colective, ţăranii muncitori individuali pun laolaltă pămîntul lor, vitele de muncă şi inventarul agricol. Se creează astfel o proprietate nouă, obştească, asupra mijloacelor de producţie, care-i uneşte pe membrii gospodăriei colective şi stabileşte între ei relaţii de întrajutorare în muncă şi de colaborare tovărăşească în producţie. Totodată, cooperarea în muncă permite ca forţele şi mijloacele de lucru să fie mai complet şi mai raţional folosite.

După cum se ştie, în gospodăriile individuale din ţara noastră principalele lucrări agricole se cer a fi făcute de obicei toate deodată, mai ales în unele perioade ale anului. In acelaşi timp cu praşila a III-a şi a IV-a la porumb, floarea-soarelui, bumbac etc, trebuie executat şi recoltatul păioaselor. De cele mai multe ori, ţăranul muncitor individual nu reuşeşte să facă toate aceste munci la timp, din care cauză culturile se compromit total sau parţial, dîndu-i recolte scăzute şi de slabă calitate.

Pentru gospodăria individuală, caracteristic este faptul că braţele de muncă şi mijloacele de lucru sînt folosite neraţional; în unele perioade ale anului, sînt prea împovărate de munci şi nu le pot cuprinde pe toate, iar în alte perioade nu au ce lucra. Dimpotrivă, în gospodăria agricolă socialistă, toate muncile mai grele se pot face la timp, repede şi bine, cu ajutorul maşinilor, ceea ce reduce mult nevoia de braţe de muncă în perioadele de vîrf ale anului. In gospodăriile colective care dezvoltă mai multe ramuri de producţie se poate folosi întreaga forţă de muncă în mod egal aproape în tot cursul anului. In felul acesta, colectiviştii capătă posibilitatea de a lucra şi produce în toate anotimpurile anului şi nu numai în timpul campaniilor agricole, cum se întîmplă în cazul gospodăriei individuale. Pe această cale, ei îşi pot spori simţitor veniturile, ridicîndu-şi astfel nivelul de trai.

Muncind laolaltă şi organizat, pe tarlale întinse de teren, colectiviştii pot executa lucrări de mari proporţii, cum sînt: amenajarea terenurilor pentru irigări, îndiguiri, desecări, desţeleniri, plantări de perdele forestiere etc, care asigură o mărire a suprafeţelor cultivate sau o mai bună cultivare a lor.

Marea gospodărie agricolă socialistă are posibilitatea de a folosi economic, raţional şi cu randament sporit tractoarele şi maşinile agricole. Şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale se bucură în prezent de ajutor din partea S.M.T.-urilor. Pe ogoarele înguste, răzleţite, despărţite prin haturi, tractoarele şi maşinile lucrează cu greu, fiind stingherite în executarea muncilor, realizează un randament scăzut, pierd mult timp în deplasări inutile, iar preţul de cost al lucrărilor efectuate este foarte ridicat. In gospodăria colectivă, se poate însă realiza o mecanizare complexă a lucrărilor agricole, mijloacele mecanizate putînd fi folosite nestingherit şi cu productivitate ridicată la întregul ciclu de munci agricole şi îndeosebi la cele a căror executare cere un mare volum de muncă. Numai o asemenea mecanizare a muncilor agricole asigură an de an sporuri însemnate de producţie la hectar.

Folosirea largă a maşinilor în gospodăriile colective uşurează munca colectiviştilor şi transformă în mod hotărîtor condiţiile de muncă din agricultură. Munca făcută în comun şi cu ajutorul maşinilor este mult mai productivă şi mai rodnică decît cea făcută în cadrul micii gospodării individuale cu unelte simple, slab productive. In marea gospodărie agricole socialistă, cantitatea de muncă depusă pentru obţinerea unui kg de porumb este mult mai mică decît cea depusă în gospodăria individuală. Cu alte cuvinte, în prima se dobîndesc produse mai multe şi mai ieftine decît în a doua. In satul Ceacu, comuna Cuza-Vodă din raionul Călăraşi, ţăranii individuali cu gospodării mici şi mijlocii au cheltuit anul acesta pentru cultivarea unui hectar cu porumb cam 50 de zile de muncă manuală şi 15 zile de muncă cu atelajele, în timp ce în gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din acelaşi sat, la cultivarea unui hectar de porumb s-au folosit numai 32 de zile de muncă manuală şi 8 zile de lucru cu atelajele. Şi mai mare este deosebirea dacă comparăm munca depusă şi producţia obţinută. In gospodăriile individuale din Ceacu s-a obţinut anul acesta o producţie la porumb de circa 2.800 kg de boabe la hectar. Aceasta înseamnă că, pentru fiecare zi de muncă cheltuită, ţăranii individuali au obţinut la porumb o producţie de cca. 43 kg. In gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov", unde s-a cules o producţie medie de 3.600 kg de porumb boabe la hectar, revin de fiecare zi de muncă cheltuită 90 kg porumb boabe.

De mare importanţă pentru creşterea productivităţii muncii în gospodăria colectivă este şi faptul că aici pămîntul e comasat într-unul sau mai multe trupuri mari. In felul acesta, se înlătură unul din cele mai mari neajunsuri ale micilor gospodării individuale: fărîmiţarea şi răzleţirea pămînturilor lor. Ţăranul cu gospodărie mijlocie Nicolae Gligu din satul Ceacu are împrăştiate cele 4,50 ha de teren arabil ale sale în 3 locuri, situate primul la 12 km de casă, iar celelalte la cîte 21 km. Nu este de mirare că, pentru a lucra suprafaţa de 1,50 ha teren cultivat cu porumb, lui Nicolae Gligu i-au trebuit anul acesta vreo 83 de zile de muncă. Asemenea fărîmiţare a pămîntului ce-l posedă gospodăriile individuale se întîlneşte nu numai în Bărăgan, ci şi în celelalte părţi ale ţării. Ea duce la o mare irosire a forţei de muncă, la pierderea de timp preţios prin drumurile lungi şi obositoare, pe care ţăranul muncitor individual e nevoit să le bată de la un ogor la altul.

Comasarea pămîntului permite o folosire completă şi o cultivare raţională a terenului gospodăriei colective. In primul rînd, prin comasare se cîştigă suprafeţe întinse datorită dispariţiei haturilor, care sînt locuri de adăpostire a tot felul de dăunători. In medie, haturile ocupă în ţara noastră circa 1 la sută din suprafaţa arabilă. Aceasta înseamnă că o gospodărie colectivă care şi-a comasat 1.000 de hectare a cîştigat pentru cultură încă cel puţin 10 hectare de pămînt roditor, teren care înainte în gospodăriile individuale nu era folosit.

Prin comasare, teritoriul gospodăriei se poate organiza pe baze ştiinţifice fiecare parcelă putînd fi cultivată cu plantele cele mai potrivite condiţiilor locale de climă şi sol. Numai pe tarlalele întinse ale gospodăriei colective se pot introduce asolamente care, datorită unei rotaţii raţionale a culturilor pe aceleaşi suprafeţe, contribuie la ridicarea fertilităţii solului. De asemenea, pe tarlale întinse, fără haturi, pot fi aplicate pe scară largă toate măsurile agrotehnice înaintate şi nu numai unele metode recomandate de agrotehnică. Astfel, pe tarlale mari se poate aplica mai bine semănatul păioaselor în rînduri încrucişate, semănatul prăşitoarelor în cuiburi aşezate în pătrat, precum şi alte metode agrotehnice care asigură însemnate sporuri de producţie.

Ca urmare a aplicării agrotehnicii înaintate şi a folosirii largi a mijloacelor mecanizate, gospodăriile colective obţin în fiecare an recolte îmbelşugate care depăşesc cele mai mari producţii obţinute de ţăranii muncitori cu gospodării individuale De exemplu în raionul Sînnicolau Mare, regiunea Arad, unde în fiecare comună şi sat există o gospodărie colectivă, în anul acesta gospodăriile colective au obţinut o producţie mijlocie pe raion de 1.800 kg de grîu, 3.200 kg. de porumb boabe, 1.900 kg de orz la hectar. In acelaşi timp, gospodăriile individuale din raion au atins în mijlociu 1.200 kg de grîu, 2.500 kg de porumb boabe, 1.300 kg de orz la hectar. In alt capăt al ţării, în raionul Negreşti, regiunea Iaşi, producţia medie la hectar realizată pe tarlalele celor 18 gospodării colective a fost anul acesta de 2.110 kg de grîu şi 2.400 kg orz la hectar, în timp ce gospodăriile individuale din acelaşi raion au realizat în medie numai 1.320 kg grîu şi 1.700 kg orz la hectar.

Faptele dovedesc că posibilităţile gospodăriilor agricole socialiste de a spori producţia sînt cu mult mai mari ca cele ale gospodăriilor ţărăneşti individuale. Marea superioritate a gospodăriei agricole socialiste asupra micii gospodării ţărăneşti constă şi în faptul că ea realizează o reproducţie socialistă lărgită, adică poate dezvolta producţia sa de la un an la altul în proporţii tot mai mari Aceasta se realizează în special în acele gospodării colective unde colectiviştii luptă pentru a spori fondurile de bază care le dau putinţa să facă investiţii tot mai însemnate pentru dezvoltarea gospodăriei şi nu îngăduie practica înşelătoare a împărţirii tuturor produselor între membri.

Dezvoltarea gospodăriei colective nu se face la voia întîmplării, ci pe baza planificării producţiei şi a muncii. Planificarea dă posibilitate gospodăriilor colective să se specializeze în ramura de producţie cea mai potrivită gospodăriei, să dezvolte alături de această ramură de bază mai multe ramuri de producţie potrivit condiţiilor naturale şi economice existente în gospodărie. Dacă mica gospodărie este mai ales o gospodărie semi-consumatoare, care produce mai ales pentru consumul propriu, marea gospodărie socialistă are vaste posibilităţi de a da produse agricole-marfă şi de a realiza astfel însemnate venituri băneşti. Această superioritate a gospodăriei colective se manifestă în special în acele gospodării unde colectiviştii dau toată atenţia dezvoltării necontenite a avutului obştesc prin lărgirea multilaterală a producţiei, creînd noi ramuri de producţie şi în special ferme de creştere a animalelor, grădini de legume, livezi, vii etc.

Gospodăria colectivă — izvor al bunăstării

★

Belșug în casele colectiviștilor

Zilele acestea, s-au împărțit veniturile și la gospodăriile agricole colective din Batăr, Mădăraș, Roșiori, Vaida, Ghiorac și alte gospodării colective din regiunea Oradea. La gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din Valea lui Mihai, bunăoară, unde s-au obținut 2.500 kg de grîu și peste 7.500 kg de porumb știuleți la hectar, cantitatea de produse cuvenită pentru fiecare zi-muncă a ajuns la 4.700 kg de grîu, 5 kg de porumb, 4,660 kg de cartofi, pe lîngă alte produse și bani.

Pentru cele 1.037 zile-muncă efectuate cu cei doi băieți ai săi, Ioan Copp a dus acasă 4.874 kg de grîu, 229 kg de orz, 384 kg de secară, 5.185 kg de porumb, 240 kg de floarea-soarelui, 4.832 kg de cartofi, 384 litri de vin, 8,5 litri de țuică, 107 kg de zahăr și aproape 14.000 kg de furaje.

Venituri însemnate, datorită creșterii producției și dezvoltării avutului obștesc, au dobîndit și colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din Salonta. Colectivistul Francisc Csomos, de pildă, a primit, pentru cele 1.043 zile-muncă în afară de alte produse, 11.133 kg de grîu, porumb și orz și 146 kg de zahăr.

Rezultatele muncii unite

7.000 kg de grîu, 5.000 kg de porumb, 1.200 kg de floarea-soarelui, 1.500 kg de orz și alte produse și bani a primit, la împărțirea veniturilor, colectivistul Ion Ologeanu din comuna Găiseanca, raionul Filimon Sîrbu, pentru cele 800 de zile-muncă făcute în cursul acestui an în gospodăria colectivă.

Cantități însemnate de produse au dus acasă și ceilalți colectiviști care au lucrat cu vrednicie în gospodărie. Colectivistul Tudor Șt. Duță, deși a intrat anul acesta în gospodăria colectivă, a primit pentru cele aproape 800 de zile-muncă 11.440 kg de grîu, porumb și orz, precum și însemnate cantități de alte produse. Valorificîndu-și prin cooperativă o parte din produsele ce i s-au cuvenit el și-a procurat cu banii luați, materialele necesare pentru construirea unei case.

Gh. Jalbă
corespondent

Venituri mari

Munca unită, organizată pe brigăzi și echipe, aplicarea regulilor agrotehnice și sprijinul dat de S.M.T. au făcut ca membrii gospodăriei colective din satul Soala, regiunea Stalin, să culeagă anul acesta recolte bogate la ha. Belșugul domnește acum în casele colectiviștilor harnici. Ei au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 3,600 kg de grîu, 8 kg de porumb, 12 kg de cartofi, 17 kg de furaje și alte produse. Colectivistul Ion Durca, de pildă, a dus acasă, pentru 463 de zile-muncă, 5.370 kg de porumb și grîu, 5.556 kg de cartofi, 7.871 kg de furaje, 194 litri de vin, aproape 1.500 lei și alte produse cuvenite lui pentru hărnicia cu care a muncit în gospodăria colectivă.

I. Bragheș

Munca în gospodăria colectivă este pentru țărănimea muncitoare un izvor nesecat de belșug. Adevărul acesta este dovedit pe deplin de marile cantități de produse pe care le-au primit și în acest an cu prilejul împărțirii veniturilor, membrii gospodăriilor colective, ca răsplată a muncii lor unite și sîrguincioase.

Printre cei mai harnici membri ai gospodăriei colective „7 Noiembrie" din raionul Lugoj, se numără și Ferenț Bancic. Pentru cele 502 zile-muncă efectuate împreună cu nevasta și un băiat, el a primit aproape 15.000 kg de diferite produse.

In fotografie: colectivistul Ferenț Bancic și fiul său, ajutați de alți colectiviști, încărcînd de la magazia gospodăriei colective sacii cu produsele cuvenite.

La capătul unui an de muncă

In urmă cu un an de zile și mai bine, cînd a luat ființă gospodăria colectivă din satul nostru, Dragomirești, era cît pe ce să rămîn pe dinafară. Și asta numai din cauza nevestei-mi, care ținea morțiș să lăsăm să mai treacă un an și abia după aceea — dacă om vedea că-i bine la colectivă, să pornim și noi alături de ceilalți consăteni, pe calea arătată de partid. Dar nu s-a întîmplat așa precum voia nevastă-mea. Chibzuind bine și sfătuindu-mă cu comuniștii de aici din sat, n-am ținut seama de sporovăielile nevestei și m-am înscris în gospodăria colectivă. Pe ea am împăcat-o spunîndu-i că, după un an de zile, dacă nu ne-o conveni, o să ne retragem, fiindcă nimeni nu ne ține cu de-a sila în colectivă.

In sinea mea, însă, eram pe deplin convins că lucrul acesta nu se va întîmpla niciodată. Văzusem cu ochii mei că gospodăriile colective din apropiere obțin recolte cu mult mai mari decît noi, care lucrăm pămîntul de unul singur, și că membrii acestor gospodării sînt în stare să-și ridice case noi cu ajutorul veniturilor realizate în timpul unui singur an de muncă în colectivă.

Și astfel am pornit cu nădejde la muncă. Din exemplul gospodăriilor colective din împrejurimi, am învățat cum să ne organizăm mai bine munca, cum să lucrăm pămîntul pentru a dobîndi recolte bogate. In privința aceasta, de un ajutor neprețuit ne-au fost și mecanizatorii de la S.M.T. Ștefan cel Mare, care ne-au pus la îndemînă tractoare și mașini agricole și ne-au învățat cum să aplicăm metodele recomandate de agrotehnică.

Roadele muncii noastre unite și bine organizate n-au întîrziat să se arate. Recoltele obținute pe tarlalele colectivei noastre au fost la toate culturile cu multe sute de kilograme la hectar mai mari decît cele dobîndite de țăranii muncitori care au rămas în afara gospodăriei. Așa, bunăoară, la grîu noi am obținut în medie cîte 1826 kg la hectar, la porumb, 3753 kg de boabe, la floarea-soarelui, 1400 kg și tot astfel la orz și ovăz.

Pentru fiecare zi-muncă efectuată în decursul acestui an ni s-au cuvenit aproape cîte 16 kg de cereale, din care 4 kg de grîu, 8 kg porumb, 1 kg orz, 0,600 kg floarea-soarelui și altele. Eu, de pildă, pentru cele 870 de zile-muncă pe care le-am făcut împreună cu familia mea, am dus acasă, în acest dintîi an de muncă în colectivă, 6160 kg de porumb, 3480 kg de grîu, 870 kg de orz, 522 kg de floarea-soarelui, 75 kg de brînză, 32 kg de lînă și alte produse. Atîta belșug de bucate n-am adunat în casa mea niciodată în anii cînd nu eram colectivist.

Cît privește împotrivirea nevestei, despre aceasta nici nu mai poate fi vorba acum. Incă din ziua cînd am primit avansul de 40 la sută, gîndul retragerii din gospodăria colectivă a părăsit-o pentru totdeauna.

VASILE POCOVNICU
membru al gospodăriei colective din comuna Dragomirești, regiunea Bacău

Intrînd în gospodăria colectivă, țăranii muncitori pășesc pe calea eliberării lor definitive de exploatarea chiaburească. Atît timp cît rămîne în cadrul micii sale gospodării individuale, țăranul muncitor este supus exploatării chiaburilor sub cele mai diferite forme. Deși în prezent, în regimul democrat-popular posibilitățile de exploatare ale chiaburilor sînt îngrădite prin măsurile luate de stat, totuși, numai în gospodăria colectivă, unde mijloacele de producție au încetat de a fi proprietate individuală și au devenit proprietate socialistă, țăranii muncitori scapă pentru totdeauna de jaful și exploatarea chiaburilor. Este limpede de ce chiaburii nu pot privi cu ochi buni înființarea gospodăriilor colective, ei încearcă subminarea lor pe toate căile. Iată de ce munca de atragere a țărănimii muncitoare spre cooperativele agricole de producție trebuie să meargă mînă în mînă cu demascarea uneltirilor chiaburești, cu lupta pentru izolarea chiaburilor în tot mai mare măsură de masele largi ale țărănimii muncitoare.

Ca urmare a politicii juste desfășurate pe linia transformării socialiste a satului, sute de mii de familii de țărani muncitori au rupt definitiv cu tradițiile gospodăriei individuale și, pe baza liberului lor consimțămînt, au pășit pe făgașul cooperației agricole de producție. Potrivit datelor existente, în țară la noi sînt în prezent peste 6.000 de gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 366.000 de familii de țărani muncitori. Suprafața deținută de sectorul socialist al agriculturii reprezintă aproape 35 la sută din întreaga suprafață agricolă a țării.

★

Gospodăria colectivă aduce belșug în casele colectiviștilor harnici. In gospodăria colectivă, repartiția veniturilor între membri se face după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare colectivist. Cine muncește bine în gospodăria colectivă realizează însemnate venituri, care îi asigură un trai cu mult mai îmbelșugat decît în gospodăria individuală. In numeroase gospodării, colectiviștii au primit acum, la împărțirea veniturilor, bani și importante cantități de produse pentru fiecare zi-muncă. Așa, bunăoară, în gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Țibucani, raionul Tg. Neamț, colectiviștilor le-au revenit pentru fiecare zi-muncă, cîte 7 kg grîu, 4,5 kg porumb, 10 kg de diferite legume și zarzavaturi, 3 kg fîn, cantități însemnate de orz, secară, floarea-soarelui, brînză, lînă, zahăr etc., precum și cîte 15 lei. Colectivistul Constantin Ana Rusu a primit, pentru zilele-muncă făcute împreună cu familia sa, 4.445 kg grîu, 2.156 kg porumb, 2.532 kg cartofi, 6.350 kg de diferite legume și zarzavaturi, 158 kg fasole, 72 kg de brînză, 31,7 kg zahăr etc., precum și 8.700 lei. Veniturile pe care le dobîndesc colectiviștii de pe urma zilelor-muncă efectuate în gospodăria colectivă sînt completate de veniturile obținute în gospodăriile lor personale care contribuie și ele la creșterea bunăstării lor.

Din veniturile obținute în gospodăria colectivă, numeroși colectiviști, altădată țărani săraci, și-au făcut case noi, și-au cumpărat mobilă, vaci de lapte, oi, mașini de cusut, biciclete, etc.

Gospodăria colectivă asigură țăranilor muncitori existența la bătrînețe sau în caz de boală, cînd nu mai pot munci. Ea dă ajutoare însemnate în bani sau în natură celor bătrîni sau bolnavi. In gospodăria colectivă, se repartizează fonduri importante pentru crearea de creșe, grădinițe de copii, cluburi, colțuri roșii, biblioteci, pentru sport etc. Toate acestea ajută la îmbunătățirea simțitoare a nivelului cultural și politic al colectiviștilor.

Cooperativizarea agriculturii corespunde atît intereselor țărănimii muncitoare, cît și intereselor clasei muncitoare. Realizînd o creștere însemnată a producției agricole și a producției agricole-marfă, gospodăria agricolă socialistă, o dată cu făurirea unei vieți noi, îndestulate, pentru colectiviști, asigură mari cantități de produse alimentare și materii prime agricole pentru populația muncitoare și industria socialistă.

Sprijinind întreaga țărănime muncitoare pentru a spori producția agricolă, statul democrat-popular acordă un puternic ajutor gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole pentru a se dezvolta multilateral. Acest ajutor este asigurat pe calea creditelor de producție și de investiții, a sprijinului în domeniul planificării și organizării muncii, prin îndrumarea agrozootehnică, prin punerea la îndemînă cu precădere a mașinilor S.M.T. etc. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole se bucură de avantaje și în domeniul contractărilor și al achizițiilor și beneficiază de tarife avantajoase la predarea cotelor obligatorii și la plata în natură pentru lucrările S.M.T.

Ajutorul dat de organele de partid și de stat gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, spre a se conduce și gospodări cît mai bine, trebuie să asigure acestor cooperative agricole de producție posibilitatea de a valorifica marile rezerve ce le au, pentru sporirea producției și ridicarea bunăstării membrilor lor, astfel ca fiecare dintre ele să devină centre puternice de atragere a țăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste, calea belșugului și a unei vieți fericite.

Sesiunea științifică a Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

In zilele de 13-16 decembrie au avut loc în Capitală lucrările sesiunii științifice a Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. organizată în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

La lucrările sesiunii au luat parte academicieni, cercetători științifici, colaboratori ai Institutelor de cercetări agronomice, specialiști din agricultură.

In ședința de deschidere a sesiunii a luat cuvîntul acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., care a scos în evidență însuflețirea cu care cercetătorii din stațiunile experimentale și laboratoarele I.C.A.R.-ului, ca și ceilalți oameni ai muncii din agricultură, desfășoară o largă activitate pentru descoperirea și extinderea celor mai bune metode agrotehnice în vederea sporirii producției la hectar.

In cele trei zile cît au durat lucrările au fost prezentate 23 de comunicări științifice. Comunicările și discuțiile au prilejuit un viu schimb de păreri în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii și creșterea producției la hectar. Cuvîntul de închidere a fost rostit de prof. T. Bordeianu, membru corespondent al Academiei R.P.R., care a scos în evidență succesele obținute de cercetătorii științifici în domeniul agrobiologiei și sarcinile de viitor în vederea sprijinirii și dezvoltării agriculturii patriei noastre.

—■○■—

Direcția regională silvică Oradea fruntașă pe țară

Duminică dimineața a avut loc la Oradea festivitatea decernării Steagului roșu al C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli și al Ministerului Agriculturii și Silviculturii de direcție regională silvică fruntașă pe țară, Direcției Regionale Silvice Oradea.

Muncitorii, pădurarii, maiștrii, tehnicienii și inginerii din cadrul acestei direcții au trăit astfel bucuria de a păstra și pe semestrul I 1955 Steagul roșu, cîștigat pentru prima oară în semestrul II 1954.

In perioada pentru care a fost din nou răsplătit cu Steagul roșu, colectivul acestei direcții și-a realizat planul producției globale în proporție de 188 la sută, depășind indicele productivității muncii cu 42,6 la sută.

—■○■—

O consfătuire plină de învățăminte

(De la trimisul nostru). — In cadrul acțiunilor întreprinse de sfatul popular regional Constanța în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, în zilele de 11 și 12 decembrie a.c. a avut loc în orașul Constanța o consfătuire a fruntașilor în zootehnie din gospodării colective, întovărășiri și din sectorul individual. La consfătuire, au participat și activiști de partid și de stat din regiune, precum și reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

In referatul prezentat cu acest prilej, tov. dr. Mănescu Gheorghe, locțiitor al directorului direcției agricole regionale, a arătat succesele obținute de crescătorii de animale și păsări din regiune pe linia dezvoltării sectorului zootehnic. Luînd cuvîntul la discuții, numeroși participanți au împărtășit din experiența lor în creșterea animalelor și au făcut propuneri prețioase menite să ducă la noi succese în acest important sector al agriculturii.

In încheierea consfătuirii, a fost adoptat textul unei chemări adresată oamenilor muncii care lucrează în sectorul creșterii animalelor din regiunea Constanța, chemare în care sînt prevăzute măsurile ce trebuie luate pentru continua dezvoltare a șeptelului.

—■○■—

Buletin meteorologic

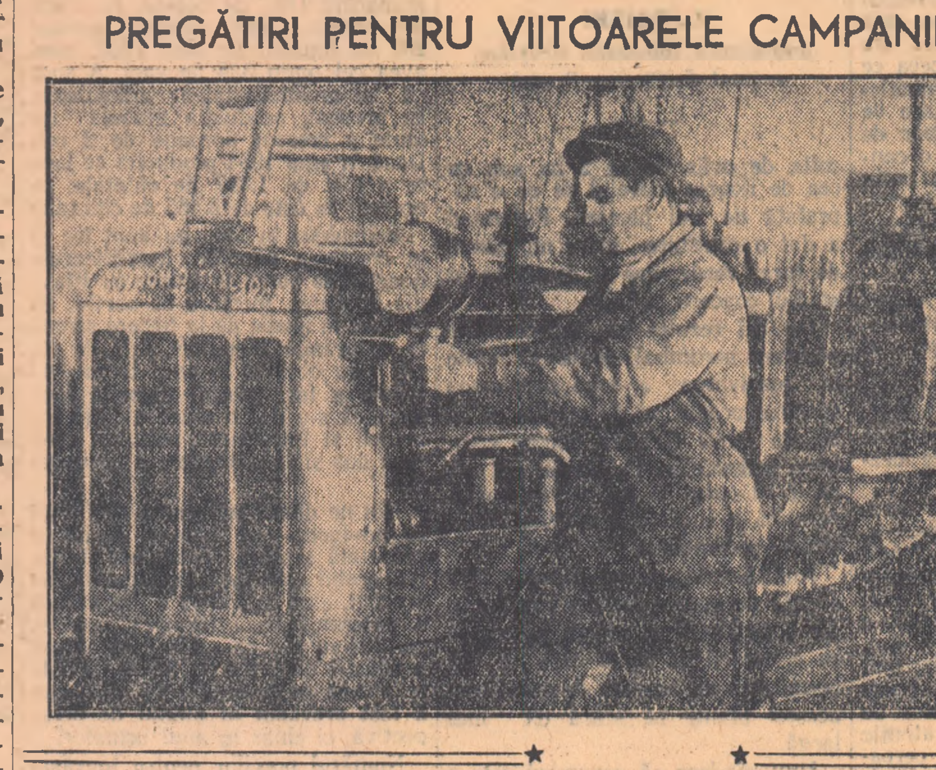
După cum s-a putut observa în ultimele zile, vremea s-a încălzit în țara noastră și temporar au căzut ploi. In multe regiuni s-a format un polei slab și chiciură în zilele de joi și vineri din săptămîna trecută, care au stingherit într-o mică măsură circulația. Temperatura cea mai ridicată în aceste zile a atins plus 14 grade la noi în țară. Această încălzire a fost de altfel în toată jumătatea de sud a Europei unde de asemenea au căzut ploi aproape generale. In nordul extrem al U.R.S.S.-ului european, vremea a prezentat înseninări de lungă durată, iar temperatura a coborît în unele localități pînă la 48 grade sub zero în timp ce în sudul Greciei a atins plus 20 grade, iar în delta Nilului a depășit plus 25 grade. In regiunea Siberiei și centrul Asiei a continuat să domine o vreme uscată și geroasă cu vînturi mai tari în apusul Siberiei. In estul Asiei și în insulele Japoniei s-a abătut în zilele de 14 și 16 decembrie un val de ger cu ninsoare viscolită ce a pornit din strîmtoarea lui Bering. Pentru țara noastră așteptăm să se producă o scurtă și ușoară răcire care va fi urmată de o nouă invazie de aer cald și umed ce va face ca temperatura să crească simțitor.

TIMPUL PROBABIL PENTRU ZILELE DE 21, 22 ȘI 23 DECEMBRIE

Vreme rece la început cu precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare temporară. Temperatura aerului în scădere. Vîntul va sufla moderat cu intensificări pînă la tare, apoi vremea se ameliorează, cerul devine variabil iar temperatura aerului în creștere. Solul va fi umed în toată țara. Pe alocuri el se va acoperi temporar cu un strat de zăpadă, discontinu care nu se va menține.

Să asigurăm buna reparare a parcului de tractoare

PREGĂTIRI PENTRU VIITOARELE CAMPANII AGRICOLE

După terminarea planului de arături adînci de toamnă mecanizatorii de la S.M.T. Lugoj au început de curînd repararea utilajului agricol. Iată-l în fotografie pe tractoristul Nicolae Belici, controlînd gradul de uzură a organelor tractorului cu care a lucrat în acest an, spre a stabili de ce reparație are nevoie

★ ★ ★

Muncă bine organizată — rezultate însemnate

In iarna aceasta, mecanizatorii din gospodăria de stat Jegălia, regiunea Constanța, vor trebui să repare în atelierul propriu 30 de tractoare și un mare număr de mașini agricole.

In acest scop, încă de la începutul lunii noiembrie, în cadrul unei ședințe de producție a fost alcătuit un plan concret de lucru, stabilindu-se în primul rînd numărul de tractoare ce vor fi reparate în perioada iernii, felul reparațiilor, precum și piesele de schimb necesare. S-a trecut apoi la amenajarea atelierelor, completîndu-se sculele mărunte, instalîndu-se sobe, iar în dreptul bancurilor de lucru, grătare de lemn. Procurîndu-se din vreme piesele de schimb necesare și folosindu-se dispozitivele făcute în atelierul propriu, cu ajutorul cărora s-au recondiționat unele din organele tractorului, în luna noiembrie au și fost reparate patru tractoare K. D. 35 și un I.A.R.

Pînă la 12 decembrie, au mai fost executate reparații generale la încă 4 tractoare K. D. 35. La reparația acestora — în lipsa șefilor de brigadă și tractoriștilor care continuau să execute arături adînci pe suprafețele contractate — au lucrat îndeosebi mecanicii Aurel Nicolae, Mladinovici Dumitru și Albu Ion, sub conducerea șefului de atelier Marian Vasile și a șefului mecanic ing. Trifan Valentin.

In ziua de 13 decembrie, după înapoierea brigăzilor de tractoare de pe teren, existînd personal suficient, s-a trecut la organizarea și desfășurarea reparațiilor după metoda pe ansamble. In cadrul celor 10 posturi de lucru create, lucrările de reparații se desfășoară într-un ritm intens și în bune condiții tehnice.

— In cinstea Congresului partidului — spunea deunăzi tov. ing. Trifan Valentin, mecanicul șef al gospodăriei — tractoriștii noștri și-au luat angajamentul să termine pînă la 23 decembrie repararea completă a încă 8 tractoare. Pînă la 15 februarie, întregul nostru utilaj cu care vom executa lucrările agricole în cursul anului viitor va fi bine revizuit, reparat și recepționat, gata să poată lua drumul ogoarelor.

ION DRINCU

Cînd lași lucrul de azi pe mîine

Cînd am intrat în atelierul mecanic al stațiunii de mașini și tractoare Titu, raionul Răcari, era ora 11 dimineața. Hala de montaj era plină cu tractoare demontate. Trei motoare de tractor fuseseră deja trimise la centrul mecanic Otopeni pentru reparații capitale, rămînînd ca la aceste mașini să se repare în atelierul propriu numai diferențialele, direcțiile, radiatoarele și alte anexe. Alte patru tractoare erau demontate pentru a li se face aci reparații generale. M-aș fi așteptat ca în atelier să-i găsesc la lucru pe mecanici și tractoriști. Dar în întreaga sală nu se afla nimeni. Numai într-o încăpere anexă a atelierului, strungarul și alți doi muncitori lucrau la reparatul unor piese.

L-am întrebat și pe tovarășul Mihai Cătruță, mecanicul șef al stațiunii, cum explică faptul că, deși șapte tractoare stau demontate de acum două săptămîni, reparatul lor n-a început încă.

— Nu avem nici piese, nici personal suficient, mi-a răspuns tov. Cătruță.

Intr-adevăr, piesele de schimb și materialele necesare reparării primelor tractoare demontate n-au stat la îndemîna mecanizatorilor din primele zile de lucru. Ele au lipsit însă pentru că la S.M.T. Titu nimeni din conducerea stațiunii nu a controlat munca achizitorului de piese Dobre Ion. Acesta a raportat mereu mecanicului șef că, deși „bate" zilnic drumul pînă la depozitul de aprovizionare cu piese de schimb din București „n-a găsit" aici nici pistoane, nici duze, nici pompe de injecție și nici unele materiale strict necesare reparațiilor, ca oțel rapid, scule, carbid, oxigen etc.

Adevărul este că tov. Dobre Ion n-a fost în toamna acestui an decît de trei ori la depozitul nr. 1 de piese de schimb din București și anume la 9, 12 și 13 decembrie; iar în restul zilelor și-a văzut liniștit de unele treburi personale. De altfel, după cum ne-a comunicat tov. Neagu, șeful acestui depozit, S.M.T. Titu a și primit piesele de schimb cu care să poată începe reparațiile planificate.

Cît privește lipsa de personal, ea se datorește faptului că unii dintre mecanici, cum sînt Nainer Ștefan, Mîrzea Stelică și alții, stau zile de-a rîndul fără nici un rost la brigăzile ce se află în diferite sate, sub motiv că-i ajută pe mecanizatori. Prezența lor în mod permanent la brigăzi nu este însă necesară, deoarece stațiunea posedă un atelier mobil nou, cu ajutorul căruia se poate asigura în modul cel mai operativ asistența tehnică tractoarelor, în cazul ivirii unor defecțiuni în timpul lucrului.

La aceste lipsuri se mai adaugă și aceea că nici pînă la 13 decembrie nu au fost instalate sobe în hala de montaj și în alte anexe ale atelierului mecanic, așa încît muncitorii sînt nevoiți să lucreze în frig.

La aproape toate S.M.T.-urile din țară, lucrările de reparare a utilajului au început și se desfășoară cu intensitate sporită. Este și de datoria conducerii S.M.T.-ului Titu (director Sfetcu Traian) să lichideze grabnicce lipsurile arătate mai sus, luînd măsurile tehnico-organizatorice ce se impun în scopul creării unor bune condiții pentru executarea reparațiilor de iarnă la tractoare și mașini agricole.

I. ALEXANDRU

Din experiența noastră în hrănirea vacilor de lapte

Așezată nu departe de București, gospodăria agricolă de stat Popești-Leordeni este astăzi unul dintre importantele centre de aprovizionare a oamenilor muncii din Capitală cu produse animale, ca lapte, carne, grăsimi. Datorită hărniciei și priceperii muncitorilor din sectorul zootehnic, care aplică multe din metodele raționale de hrănire și îngrijire a animalelor, gospodăria a putut realiza sarcina de plan pe anul în curs la producția de lapte încă de la 1 octombrie. Dacă anul trecut, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2.560 de litri, anul acesta, la data de 1 decembrie, ea a ajuns să fie de 3.420 de litri.

Principalul mijloc care ne-a înlesnit obținerea acestor rezultate constă în faptul că, față de anii trecuți, am acordat o atenție sporită furajării raționale a animalelor. Astfel, în sezonul pășunatului, vacile nu au mai fost lăsate ca anul trecut să pască pe pășunile artificiale, cultivate după sistemul conveierului verde, ci au primit zilnic la grajd o cantitate de 60—80 kg de masă verde cosită. Acest fel de a hrăni vacile la iesle ne-a dat posibilitatea să valorificăm întreaga cantitate de masă verde de pe cele 292 ha semănate cu plante furajere. In afară de aceasta, vacile s-au putut odihni în grajd la răcoare în timpul arșițelor. Pe înserat, ele erau lăsate libere într-un padoc, în care rămîneau și peste noapte. Ca rezultat al aplicării acestei metode, producția medie zilnică de lapte de la fiecare din cele 314 vaci nu a scăzut niciodată sub 13 litri. In prezent, datorită în cea mai mare măsură tot hrănirii vacilor la timp și cu nutrețuri de calitate, reușim să obținem producții la fel de mari ca și în timpul verii.

In gospodăria noastră, începînd încă din toamna anului 1954, hrana vacilor se dă **în două tainuri, dimineața și seara,** și nu în trei sau patru, așa cum procedam înainte. In felul acesta, vacile, avînd un timp mai mare pentru rumegare și odihnă, pot să asimileze și mai bine hrana. Muncitorii care le îngrijesc au astfel și ei mai mult timp pentru a se ocupa de buna preparare a nutrețurilor, de curățenia grajdurilor, a animalelor.

In vederea sporirii producției de lapte, hrănirea vacilor se face pe grupe de producție. Ele primesc în rație aceeași cantitate de fîn și suculente, diferențierea legată de producția animalului făcîndu-se numai la concentrate. Bunăoară, o vacă cu o producție zilnică de 10—12 litri de lapte primește cîte 3 kg de concentrate, iar una care are o producție de 12—15 litri lapte într-o zi, primește 4 kg de concentrate.

Pentru a fi consumate mai bine și a se înlătura risipa, nutrețurile sînt administrate în hrana vacilor în ordinea în care acestea le consumă mai repede. Astfel, mai întîi se dau concentratele, fiindcă ele sînt mîncate cel mai repede de către animale și conțin într-un volum mic cele mai multe dintre substanțele hrănitoare care compun rația. Se dau apoi nutrețurile suculente și la urmă se dă fînul, fiindcă acesta este consumat mai încet de către animale. De pildă, dimineața, după ce s-a terminat mulsul, la ora 6,30 se curăță jgheaburile și se administrează concentratele adică amestecul de tărîțe de grîu și șroturi de floarea-soarelui și de rapiță. Pentru rația de 3,5 kg de concentrate, proporția este de 2 kg de tărîțe de grîu, 1 kg. de șrot de floarea-soarelui și 0,5 kg de șrot de rapiță. La ora 7,30 se dă vacilor sfecla furajeră (15 kg), iar la 8,30 cînd și aceasta a fost consumată, se dă tainul de fîn (4 kg). Pînă la orele 16, cînd primesc al doilea tain — și ultimul din ziua respectivă — vacilor nu li se mai administrează nici un fel de furaje. Nutrețurile se dau în aceeași ordine și în aceleași cantități ca și dimineața, cu singura deosebire că în locul sfeclei furajere, ele primesc nutreț murat — porumb de siloz — (10 kg). Experiența a dovedit că metoda aceasta de hrănire a vacilor în 2 tainuri dă rezultate deosebit de bune.

La sporirea producției de lapte a contribuit și aplicarea celorlalte reguli zootehnice, ca: masajul ugerului înainte și după muls, plimbarea zilnică a vacilor, țesălatul, menținerea unei curățenii perfecte în grajd în tot timpul zilei și nopții etc. Adăpostirea animalelor în grajduri spațioase, luminoase, călduroase și prevăzute cu instalații moderne, cum ar fi adăpătorile automate de unde vacile beau apă potrivit de rece, au influențat de asemenea favorabil creșterea productivității animalelor.

Așa cum am arătat la începutul acestui articol, succesele obținute în gospodăria noastră în sectorul zootehnic se datoresc muncii harnice a oamenilor care lucrează aici, priceperii cu care ei au aplicat metodele raționale de hrănire și îngrijire a vacilor. Mulgătorul Gheorghe Tiță, bunăoară, care, încă din luna august, a îndeplinit planul anual la producția de lapte de la vacile pe care le are în grijă, a realizat pînă acum o depășire a planului de peste 42 la sută. Ca el mai sînt și Ortansa Răstoacă, care a depășit planul anual cu 30,4 la sută. Erji Olach cu 28,6 la sută, Ecaterina Loprich cu 26,8 la sută, Maria Vlădescu cu 23,5 la sută etc. Trebuie evidențiată, de asemenea și munca perseverentă depusă de tehnicianul Frantz Habel pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan în sectorul zootehnic.

Atît muncitorii, cît și tehnicienii care lucrează în acest sector sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze planul la produsi și să obțină de la vacile pe care le au în grijă o depășire a planului anual la producția de lapte cu peste 270.000 litri.

S. BERIS
ing. zootehnist al gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni, regiunea București

NOTA REDACȚIEI. Problema ridicată de tov. ing. S. Beris în prezentul articol cu privire la metoda hrănirii de două ori pe zi a vacilor de lapte prezintă, după părerea noastră, un interes deosebit. De aceea, redacția solicită pe inginerii și tehnicienii zootehniști, pe fruntașii în creșterea animalelor să-și exprime părerea în ceea ce privește însemnătatea aplicării acestei metode.

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Pe calea îndeplinirii înainte de termen a sarcinilor trasate de partid

G. RAISKI
președintele colhozului Hrușciov, raionul Serebreano-Prudski

Colhozul nostru este unul dintre colhozurile cele mai mari din regiunea Moscova. Cu toate acestea, pînă în ultimul timp acest colhoz era cu mult în urma altora în ceea ce privește sectorul creșterii animalelor. La fiecare sută de hectare de teren arabil revenea un număr de 3 vaci, de la care se obținea o cantitate medie de lapte de mai puțin de 1.000 litri pe an.

Această situație se datora faptului că artelul folosea prost pămîntul — principala sa bogăție.

Iată pentru ce colhoznicii noștri au întîmpinat cu atîta căldură hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a C.C. al P.C.U.S. cu privire la noul sistem de planificare în agricultură. Această hotărîre a deschis în fața lucrătorilor de la sate posibilități uriașe de dezvoltare a gospodăriei obștești.

La elaborarea planului de perspectivă al gospodăriei noastre, atunci cînd noi am cumpănit și calculat totul, am ajuns la concluzia că putem realiza indicii prevăzuți de hotărîrile Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. nu în 5—6 ani, ci cu mult mai devreme. In primul rînd, am trecut la o mai justă repartizare și folosire a suprafețelor de însămînțat. Am acordat o atenție deosebită dezvoltării ramurii cerealiere ca fiind condiția principală de ridicare a tuturor ramurilor de producție rămase în urmă, precum și de întărire a bazei furajere pentru sectorul zootehnic.

Inainte de a ne opri asupra unei culturi sau alteia, noi am apreciat fiecare din ele din punctul de vedere al posibilităților lor în condițiile noastre. Din experiența de mulți ani, colhoznicii s-au convins că, dintre culturile cerealiere alimentare, cel mai bine se dezvoltă grîul și secara de toamnă și de primăvară. De aceea, am extins suprafețele destinate acestor culturi, de la 1.545 la 2.000 ha, pe seama reducerii suprafețelor însămînțate cu orz și ovăz. Suprafețele însămînțate cu grîu și secară vor fi sporite și mai mult în viitor. In toamna aceasta, pe o suprafață de 100 ha pămînt din cel mai fertil, am însămînțat soiul de grîu „Ulianovka", care la noi este foarte productiv.

In acest an pentru prima dată colhozul nostru a cultivat cînepă — cultură atît de prețioasă și de rentabilă — pe o suprafață de 20 de hectare, obținîndu-se o producție de peste 8 chintale de fibre la hectar. Producția obținută ne determină ca și pe viitor să dăm o extindere largă acestei culturi în gospodăria noastră.

De asemenea, din anul acesta noi am început să însămînțăm o serie de culturi pentru masa verde suplimentară și am introdus conveierul verde. Ca urmare, producția de lapte a sporit. In toamnă, am însămînțat secară pentru masă verde, socotind cîte 4 ha de fiecare vacă, iar în primăvară, vom însămînța și borceag.

Cel mai remarcabil fapt în anul acesta este că porumbul și-a ocupat pe ogoarele noastre locul bine meritat. In anul 1954, noi am însămînțat porumb pe o suprafață de 35 ha. Recolta strînsă de pe un hectar, socotită în unități nutritive, s-a dovedit a fi echivalentă cu recolta de ovăz de pe 2 ha sau cu cea de floarea-soarelui de pe o suprafață de trei hectare. Porumbul a dat o cantitate mare nu numai de furaj verde, dar și de boabe în stadiul coacerii în lapte.

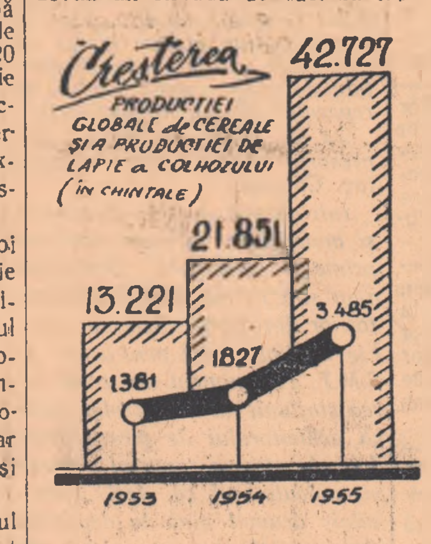
De aci rezultă că, în condițiile noastre, porumbul poate să ajute la rezolvarea a două probleme: sporirea producției de cereale și întărirea bazei furajere pentru creșterea animalelor. De aceea, noi am pășit cu curaj la extinderea considerabilă a suprafeței destinată cultivării porumbului.

Anul acesta, ne-am convins încă o dată de marile calități productive ale porumbului și ne-am îmbogățit cu o experiență nouă care ne va permite să ne ocupăm de cultivarea acestei plante pe scară cît mai largă.

Unii gîndesc că porumbul este o cultură nepretențioasă față de sol. Acest lucru nu este just. Recolta de porumb depinde direct de calitatea solului și de îngrășăminte.

Modificînd planul suprafețelor de însămînțat noi ne-am pus ca sarcină să obținem sporirea producției cerealiere o dată și jumătate și să creăm o puternică bază furajeră. Numai în felul acesta noi vom putea să satisfacem nevoile sectorului creșterii animalelor. In prezent, însă, pentru prima dată, colhozul a repartizat multe cereale pentru furaje — aproximativ 700 de tone. In afară de aceasta, pentru fiecare vacă s-a asigurat o cantitate de aproape 10 tone de siloz.

Datorită îmbunătățirii întreținerii tineretului animal, numai în decurs de un an cireada de vaci cu lapte a crescut cu 15 la sută, în prezent numărînd 185 de capete. In afară de aceasta, sînt crescute aproape 200 de juninci. In anul 1957, vom avea cel puțin 325 de vaci. A sporit și productivitatea animalelor. In prezent, producția globală de lapte a crescut aproape de 2 ori. Dacă în anul 1954 producția de lapte a fost de 1.827 de chintale, în prezent ea este de 3.485 de chintale.

Schimbări în bine au avut loc și în creșterea porcilor. Ingrijitoarele noastre de porci, în frunte cu Klavdia Erofeeva, membru de partid, au obținut în medie de la fiecare scroafă de prăsilă 18 purcei, față de 10, cîți s-au obținut în anul trecut. Aceasta a fost posibil datorită faptului că s-a dat o mare atenție întreținerii și hrănirii porcilor, ceea ce a dus și la o creștere a greutății lor.

Noi ne dăm bine seama de faptul că producția de lapte și de carne raportată la suta de hectare de teren arabil este încă insuficientă. In prezent, cînd în colhoz a fost creată o puternică bază furajeră, colhoznicii și-au pus ca sarcină să obțină producții de lapte de 3.000 litri de la o vacă nu în anul 1957, așa cum a fost prevăzut în planul de perspectivă, ci chiar în anul următor.

Numărul porcilor pentru îngrășat îl vom spori la 800 de capete.

Se spune că evidența contabilă este oglinda în care se reflectă fața gospodăriei, economia sa. Dacă cu doi ani în urmă, veniturile bănești ale artelului erau în total de 305.000 ruble, iar anul trecut de 1.013.000, în prezent noi am obținut un venit și mai mare.

Pînă nu de mult, sursa principală de venituri o forma cultura plantelor. Acum, un rol tot mai mare în obținerea veniturilor obștești încep să-l joace și sectorul zootehnic. Incasările de pe urma valorificării produselor din sectorul creșterii animalelor au crescut simțitor față de anul trecut.

După datele noastre, venitul artelului pe acest an este de cel puțin 2 milioane de ruble. Creșterea veniturilor bănești ne permite să construim diferite clădiri necesare gospodăriei noastre. In centrul satului s-a construit depozitul de cereale cu o capacitate de 1.000 de tone. In apropiere, a fost amenajată o mare arie acoperită, iar puțin mai departe se ridică grajdul pentru cele 5 automobile ale colhozului.

Se reorganizează orășelul zootehnic. De curînd a fost dat în folosință un adăpost pentru vaci, au fost construite silozuri cu o capacitate de 1.600 de tone, un adăpost pentru 300 de porci.

Roadele eforturilor noastre în muncă se văd nu numai în clădirile gospodărești și obștești, ci și în retribuirea muncii.

Acestea sînt rezultatele obținute în anul 1955. Nu este greu să-ți închipui acele transformări care vor avea loc în economia artelului și în fiecare familie colhoznică atunci cînd în dezvoltarea gospodăriei obștești vom atinge nivelul prevăzut pentru anul 1960. Și acest lucru va fi realizat într-un termen scurt. Chezășia acestui fapt o constituie participarea masivă a colhoznicilor la activitatea artelului, fiind însuflețiți de istoricele hotărîri ale Plenarelor C.C. al P.C.U.S.

(Din ziarul „Pravda" nr. 342/13.640).

Ședința Consiliului de Securitate al O. N. U.

Plîngerea Siriei împotriva Israelului

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 16 decembrie Consiliul de Securitate a examinat plîngerea Siriei împotriva acțiunilor Israelului în legătură cu atacul săvîrșit la 12 decembrie de forțele armate israeliene împotriva teritoriului Siriei în regiunea lacului Tiberiada, în cursul căruia au fost uciși 37 de militari din armata siriană și 12 persoane civile, printre care și 3 femei.

In numele delegației sovietice, A. A. SOBOLEV, reprezentantul Uniunii Sovietice, a exprimat guvernului și poporului Siriei condoleanțe în legătură cu pierderile suferite în cursul acestui incident.

Consiliul de Securitate nu poate să nu condamne asemenea acțiuni din partea Israelului și să nu ia măsuri eficace pentru preîntîmpinarea în viitor a unor asemenea situații.

S-a dat apoi cuvîntul lui ȘUKERI, reprezentantul Siriei. El a cerut ca, ținînd seama de gravitatea incidentului, Consiliul de Securitate să nu se limiteze la o simplă condamnare a Israelului pentru încălcarea acordului de armistițiu, ci să ia măsuri mai hotărîte.

Șukeri a amintit că articolul 6 al Cartei O.N.U. prevede excluderea din această organizație a țării care încalcă în mod sistematic Carta ei și a cerut să se aplice Israelului sancțiuni economice. Reprezentantul Siriei a atras atenția Consiliului de Securitate asupra scrisorii primului ministru al Egiptului, Nasser, adresată secretarului general al O.N.U., în care se spune printre altele că avînd în vedere ineficacitatea măsurilor luate de Consiliu, guvernul Egiptului „este nevoit, dată fiind actuala situație, să o rezolve singur, inclusiv să folosească forțele sale terestre, aeriene și maritime, pentru a asigura securitatea sa și a instaura pacea în această regiune".

Luînd apoi cuvîntul, EBAN, reprezentantul Israelului, a afirmat că atacul trupelor israeliene împotriva teritoriului Siriei ar reprezenta o contra măsură. Potrivit celor afirmate de Eban, scopul atacului întreprins era să arate Siriei că „incidentele de frontieră și turburările nu vor rămîne nepedepsite".

In urma declarației lui HAMMARSKJOELD, secretarul general al O.N.U., că el așteaptă să primească în curînd raportul Comisiei mixte de armistițiu cu privire la acest incident, Consiliul de Securitate a amînat discutarea acestei probleme pentru săptămîna viitoare.

Impotriva încercărilor de a revizui Carta O. N. U.

Consiliul de Securitate a trecut apoi la problema convocării unei conferințe pentru revizuirea Cartei O.N.U. In numele Angliei, S.U.A., Braziliei și Iranului, CROSSTWEIGHT, reprezentantul Angliei, a prezentat spre examinare Consiliului un proiect de rezoluție prin care se cere în fond să se aprobe rezoluția adoptată de Adunarea Generală avînd drept scop revizuirea Cartei O.N.U.

Luînd cuvîntul, pe marginea acestei probleme, A. A. SOBOLEV, reprezentantul U.R.S.S., a amintit că în cadrul ședinței plenare a Adunării Generale delegația Uniunii Sovietice a arătat că, în forma ei actuală, Carta corespunde pe deplin intereselor popoarelor și sarcinilor întăririi păcii generale și dezvoltării colaborării internaționale.

Considerăm că revizuirea Cartei Națiunilor Unite și convocarea în acest scop a unei conferințe generale a statelor — membre ale O.N.U. — nu poate contribui la întărirea încrederii în relațiile dintre state, nu corespunde intereselor slăbirii continue a încordării internaționale și nu va contribui la activitatea eficace a O.N.U.

Pe această bază, delegația sovietică obiectează și va vota împotriva proiectului de rezoluție comun prezentat Consiliului de Securitate de către S.U.A., Anglia, Brazilia și Iran, și care urmărește același scop ca și rezoluția Adunării Generale din 21 noiembrie a.c. și anume — subminarea Cartei Organizației noastre.

Delegația Uniunii Sovietice consideră necesar să reamintească că în cazul că această rezoluție ar fi adoptată de către Consiliul de Securitate și astfel ar intra în vigoare rezoluția Adunării Generale din 21 noiembrie, Uniunea Sovietică nu va lua parte la lucrările comitetului care va fi constituit în conformitate cu această rezoluție pentru a examina problema datei și locului convocării conferinței generale și organizării ordinei lucrărilor ei.

WARDSWORTH — reprezentantul S.U.A. — a sprijinit rezoluția celor patru state, susținînd că acest proiect „corespunde dorinței majorității" de a se revizui Carta „la timpul corespunzător".

Rezoluția a fost pusă apoi la vot și adoptată cu 9 voturi. Uniunea Sovietică a votat contra. Franța s-a abținut.

Admiterea noilor membri în O. N. U. a stîrnit un puternic ecou în străinătate

Marea victorie diplomatică a Uniunii Sovietice

OSLO 17 (Agerpres). — Toate ziarele norvegiene își exprimă satisfacția în legătură cu admiterea în O.N.U. a celor 16 noi membri. Intr-o știre intitulată „Marea victorie diplomatică a Uniunii Sovietice", ziarul „Verdens Gang" subliniază printre altele: „Uniunea Sovietică a repurtat una din cele mai mari victorii diplomatice, cînd Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat cu o majoritate covîrșitoare recomandarea Consiliului de Securitate cu privire la admiterea celor 16 țări în O.N.U...".

Este timpul ca O.N.U. să examineze problema admiterii R. P. Chineze

LONDRA 17 (Agerpres). — O serie de ziare și reviste influente din Anglia cer energic îndepărtarea reprezentantului clicii ciankaiștiste din O.N.U.

„Birmingham Post" scrie într-un articol redacțional: „Este ridicol că s-a putut crea situația ca acest „stat de celofibră" să aibă posibilitatea de a respinge o rezoluție a 52 de țări". Ziarul subliniază că prezența ciankaișistului în Consiliul de Securitate „devine o piedică în calea funcționării O.N.U." „Guvernul Cian Kai-și, scrie în încheiere ziarul, nu mai poate pretinde că reprezintă China, și fără doar și poate este timpul ca O.N.U. să examineze problema admiterii Chinei comuniste în O.N.U."

Statele Unite au suferit o totală înfrîngere diplomatică

Corespondentul din New York al ziarului englez „Manchester Guardian", A. Cook, caracterizînd admiterea celor 16 țări în O.N.U. ca „o strălucită victorie diplomatică" a Uniunii Sovietice, scrie în continuare că în discuțiile de pe culoarele O.N.U. s-a ajuns la două concluzii: „In primul rînd, acordînd sprijin lui Cian Kai-și, Statele Unite au suferit o totală înfrîngere diplomatică. In al doilea rînd, din acest fapt trist reiese că atît Statele Unite cît și China naționalistă vor ajunge la rezultatul că China naționalistă (adică reprezentantul clicii ciankaiștiste — N.R.) va fi exclusă din O.N.U.".

„Uniunii Sovietice îi aparțin inițiativa și meritul pentru ieșirea din impas"

BELGRAD 18 (Agerpres). — Comentînd hotărîrea cu privire la admiterea celor 16 noi membri în O.N.U., ziarul „Borba" scrie că „Uniunii Sovietice îi aparțin inițiativa și meritul pentru ieșirea din impas". In același timp, ziarul subliniază că „răspunderea morală" pentru veto-ul ciankaișistului, în urma căruia devenise imposibilă admiterea în O.N.U. a celor 18 țări, „revine delegatului american Lodge".

In articol se spune în continuare că „admiterea noilor membri în O.N.U. schimbă considerabil raportul de voturi existent pînă în prezent. Europa și țările Asiei și Africii vor juca un rol mai important la adoptarea de hotărîri de către Adunarea Generală. Țările latino-americane și-au pierdut superioritatea în O.N.U. Există speranța că hotărîrile care vor fi luate pe viitor, vor purta o amprentă mai puternică de compromis între părerile opuse de cît era pînă în prezent".

Hotărîrea cu privire la admiterea de noi membri în O.N.U., scrie ziarul „Vecerne Novosti", va exercita o influență favorabilă asupra atmosferei internaționale.

Poporul francez luptă pentru unitatea de acțiune

Cuvîntarea rostită de M. Thorez la un miting electoral

PARIS 18 (Agerpres). — TASS transmite:

Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez, a luat cuvîntul la Champigny în cadrul unui miting electoral organizat de Partidul Comunist Francez. Thorez a arătat că cu excepția partidului comunist, toate partidele politice din Franța sînt răspunzătoare de situația grea în care se zbate acum Franța. Această răspundere o poartă aceia care fac parte din guvernul Faure, precum și așa-numitele grupuri „opoziționiste" din „Frontul republican". De aceea, lupta electorală dintre aceste grupări politice nu constituie decît o „ceartă în familie", care urmărește numai să înșele poporul și să împiedice schimbările reale în politica Franței așa cum doresc masele populare.

Thorez a subliniat că între aceste grupări nu există deosebiri în problemele de politică economică, în abordarea problemelor sociale, în problema reînarmării Germaniei occidentale, în problema războiului din Algeria. Aceștia, a spus Thorez, au votat întotdeauna împreună. Ei au sprijinit și au dus aceeași politică.

Și dacă acești oameni politici vor să evite unele schimbări în țară, a continuat Thorez, poporul dimpotrivă este ferm hotărît să schimbe anumite lucruri. Poporul înțelege că situația actuală este rezultatul sciziunii forțelor democrate, consecința înlăturării miniștrilor comuniști în 1947 și a organizării de blocuri împotriva comuniștilor în 1951.

Dorind schimbări politice, a spus în continuare Thorez, poporul francez luptă pentru unitatea de acțiune. Conducătorii partidului socialist însă duc o politică scizionistă. Guy Mollet, liderul socialiștilor, și-a aruncat partidul în brațele elementelor ultra-clericale și ultra-colonialiste. Liderii socialiști nu se mărginesc numai la refuzul alianței cu comuniștii, ei merg pînă acolo încît exclud din partid pe acei socialiști care nu execută dispozițiile lor scizioniste și se unesc cu comuniștii.

Thorez a cerut muncitorilor ca în alegeri să nu dea nici un vot candidaților partidelor reacționare și să voteze pentru reprezentanții Partidului Comunist Francez.

Succese ale cooperativizării agriculturii în R. P. Chineză

PEKIN (TASS) — Hotărîrea Plenarei a VI-a a C.C. al Partidului Comunist Chinez cu privire la cooperativizarea agriculturii a stîrnit un uriaș avînt în rîndul țărănimii chineze. In întreaga țară se desfășoară o largă mișcare pentru crearea de cooperative agricole.

In provincia Siciuan, una din cele mai mari provincii în ce privește numărul populației, în care trăiesc mai mult de 65 de milioane de țărani, peste 5 milioane de gospodării țărănești au depus cereri pentru a fi primite în cooperative. La sfîrșitul lunii noiembrie, în această provincie au luat ființă 70.000 de noi cooperative.

In regiunile agrare ale provinciei Hebei, la sfîrșitul lui noiembrie, 70 la sută din gospodăriile țărănești erau organizate în cooperative agricole.

In provincia Henan, iau ființă primele cooperative de producție de tip superior — colhozuri. Membrii acestor colhozuri au vizitat provincia Șensi din nord-estul țării, unde au studiat experiența în muncă a colhozurilor „Scînteia", „Drumul fericirii" și „Prietenia chino-sovietică". Se prevede ca în anul viitor în provincia Henan să ia ființă 1.000 de colhozuri.

In provincia Anhuei, unde în toamna acestui an au fost create peste 53.000 de noi cooperative agricole de producție, în prezent se creează încă 32.000 de noi cooperative.

Primele rezultate neoficiale ale alegerilor din Indonezia

DJAKARTA 17 (Agerpres). — Potrivit unei informații transmisă de agenția Associated Press, la 17 decembrie au fost date publicității la Bandung primele rezultate neoficiale ale alegerilor pentru Adunarea Constituantă din Indonezia. In insula Java, în fruntea candidaților care au obținut cele mai multe voturi se află reprezentanții partidului național indonezian (partidul fostului premier Ali Sastroamidjojo). Partidul Comunist din Indonezia conduce în numeroase orașe din Java centrală și de est. In localitatea Magelan, partidul comunist a obținut 15.000 voturi — adică aproape totalul voturilor obținute de celelalte partide. Ziarul „Suluh Indonezia" scrie că partidul național indonezian a obținut la Djakarta 114.000 voturi, iar Mașumi 109.000. Partidul Nahdatul Ulama a cîștigat la Djakarta 84.000 voturi, iar partidul comunist 55.000.

O prietenie tradițională

După ce au vizitat Republica India și Birmania, conducătorii sovietici au sosit în capitala Afganistanului, orașul Kabul. Potrivit aprecierilor făcute de opinia publică a acestor țări, precum și a părerilor exprimate de persoane oficiale, vizita conducătorilor sovietici în India și Birmania a constituit un pas important pe calea dezvoltării relațiilor de prietenie dintre popoarele sovietice, indian și birman. O nouă și prețioasă contribuție la cauza slăbirii continue a încordării internaționale și întărirea păcii în întreaga lume o constituie vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Afganistan.

Intre Uniunea Sovietică și Afganistan există o veche și strînsă prietenie. Incă în anul 1919 Rusia Sovietică a recunoscut independența Afganistanului. La rîndul său, Afganistanul este prima țară din lume care după Revoluția din Octombrie a stabilit relații diplomatice cu Uniunea Sovietică.

Primirea făcută conducătorilor sovietici la sosirea lor în Afganistan confirmă puternica prietenie ce leagă cele două țări vecine. Primul ministru al Afganistanului, Muhammed Daud, s-a adresat oaspeților sovietici, în cadrul unei recepții cu următoarele cuvinte: **„Stimații noștri oaspeți au sosit în străvechea noastră capitală așezată între munți, după o vizită îndelungată prin marea Indie. Din păcate, acum suflă la noi vînturi reci de iarnă și în această perioadă țara este lipsită de farmecul ei. Dragostea caldă cu care vă primește poporul afgan va atenua în oarecare măsură gerul iernii și asprimea naturii. Prietenii noștri se vor simți ca la ei acasă la prietenii lor sinceri din această țară care se află în centrul Asiei și al cărei popor iubitor de libertate consideră că libertatea sa este cel mai scump tezaur și cea mai de preț bogăție".**

Intr-adevăr în întreaga sa istorie populația Afganistanului a arătat că iubește libertatea și nu a șovăit atunci cînd a trebuit să ia arma în mînă pentru a-și apăra libertatea și independența.

Afganistanul este situat în partea de sud-vest a Asiei centrale. El se mărginește la nord cu U.R.S.S., la apus cu Iranul, la sud și sud-est cu Pakistanul, Cașmirul și Djama, iar la nord-est cu R. P. Chineză. Pe teritoriul său de 605.000 km.p. trăiește o populație de aproximativ 12 milioane de oameni. Vegetația țării se aseamănă mult cu cea de stepă. Păduri există numai în partea de est a Afganistanului și în unele regiuni din vest. Există numeroase oaze unde se cultivă cereale și oleaginoase, duzi și smochini.

Situația geografică a Afganistanului așezat pe căile de acces spre India a făcut din acesta un coridor prin care s-au deplasat hoardele cuceritorilor din Occident și Orient începînd cu Alexandru Machedon, în antichitate, și terminînd cu campaniile regelui persan Nadir-șah, în secolul al XVIII-lea. In secolul al XIX-lea Afganistanul a devenit mărul discordiei între Anglia și Rusia țaristă. Anglia căuta să subordoneze în întregime Afganistanul influenței sale și să-l transforme într-o colonie a sa. Spre sfîrșitul secolului al XIX-lea în Afganistan s-a consolidat definitiv influența imperialismului englez care a transformat Afganistanul într-un stat tampon menit să servească drept pavăză celei mai importante colonii engleze — India.

Poporul afgan a vărsat mult sînge pînă cînd a reușit să-și creeze un stat propriu. Față de încercările șahilor (regilor) Persiei care vroiau să transforme Afganistanul într-o anexă a imperiului persan, poporul afgan și-a apărat independența prin lupte seculare. In secolul al XIX-lea și în primul pătrar al secolului al XX-lea, poporul afgan a dus o luptă dîrză împotriva colonizatorilor englezi care subjugînd India, căutau prin toate mijloacele să anexeze Afganistanul la posesiunile lor coloniale. In această luptă, poporul afgan și-a călit voința, s-a educat în spiritul dragostei pentru independență și a urei față de înrobitori. Afganistanul a reușit să-și cucerească independența abia în 1919 după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, revoluție care a rupt lanțul sistemului imperialist, slăbindu-i forțele.

De atunci, relațiile de prietenie dintre U.R.S.S. și Afganistan s-au dezvoltat permanent. La baza relațiilor de prietenie dintre cele două popoare stă comunitatea de interese în lupta pentru libertate și independență în trecut, pentru pace și colaborare internațională în prezent. O dovadă a acestui fapt o constituie tratatul de prietenie încheiat în 1921 între Rusia Sovietică și Afganistan. O remarcabilă etapă în istoria relațiilor dintre cele două state a constituit-o de asemenea pactul de neutralitate și neagresiune semnat în 1926 și reînoit după 5 ani. In timpul celui de al doilea război mondial, Afganistanul a dus o politică de neutralitate. Actuala politică externă a acestei țări a fost precizată de regele Afganistanului, Muhammed Zahir-Șah, care a spus că politica externă a țării sale „se bazează pe principiile prieteniei și colaborării cu popoarele întregii lumi. Promovînd politica sa pașnică de neutralitate, Afganistanul a tins întotdeauna spre pace și liniște".

După cum a arătat N. A. Bulganin, în relațiile sale cu Afganistanul, Uniunea Sovietică se bazează și se va baza în mod invariabil pe principiile respectării integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice și colaborării economice. Uniunea Sovietică livrează Afganistanului autoturisme, utilaj pentru construcții de șosele, rezervoare petrolifere, brutării mecanizate, petrol, zahăr, metale, textile, utilaje industriale etc. La rîndul său, Afganistanul exportă în Uniunea Sovietică bumbac, lînă, piei, fructe uscate, semințe de plante oleaginoase. Intre cele două țări se lărgesc nu numai relațiile comerciale, ci se întărește și colaborarea în domeniul culturii, învățămîntului, științei.

Cu prilejul vizitei lor, conducătorii sovietici și-au reafirmat din nou solidaritatea lor cu lupta pe care o duce Afganistanul pentru libertatea și independența sa. In acest sens, N. A. Bulganin a arătat că **„Uniunea Sovietică a luat întotdeauna atitudine împotriva colonialismului, indiferent sub ce formă s-a prezentat. Noi privim cu simpatie lupta pentru independența națională a popoarelor din Asia și Africa. Acest lucru nu l-am ascuns niciodată și nici nu-l ascundem. Uniunea Sovietică apreciază mult politica independentă și iubitoare de pace a Afganistanului, atitudinea negativă a acestuia față de politica închegării de blocuri, năzuința sa spre stabilirea unor relații de prietenie cu vecinii și cu toate statele".**

Tratativele care au avut loc între conducătorii statului sovietic și conducătorii guvernului afgan au o deosebită importanță. In cadrul schimburilor de păreri care au avut loc, s-a constatat că atît guvernul sovietic cît și guvernul Afganistanului sînt hotărîte să contribuie și de acum încolo la dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Afganistan, relații care corespund atît intereselor popoarelor celor două țări cît și intereselor menținerii păcii generale.

Vizita conducătorilor sovietici în Afganistan, întocmai ca și vizitele în India și Birmania, contribuie în mod esențial la întărirea legăturilor de prietenie între popoare, la întărirea păcii generale.

EUGEN PHOEBUS

Popoarele sînt împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

La Paris, a avut loc zilele acestea sesiunea Consiliului Pactului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). Și cu acest prilej s-a vădit că această coaliție, împotriva opiniei publice mondiale de a se ajunge la o înțelegere asupra dezarmării și în ciuda înfrîngerii suferite de politica războinică, va încerca să continue pregătirile agresive. Punctul principal dezbătut de sesiunea Consiliului N.A.T.O. l-a constituit accelerarea înarmării Germaniei occidentale, în care cercurile agresive din țările occidentale își pun mari speranțe pentru a continua politica lor falimentară „de pe poziții de forță". Agenția americană de presă „United Press" recunoaște că „obiectivul principal al N.A.T.O.-ului este sporirea forțelor sale armate" și că „purtătorii de cuvînt ai conducerii Pactului Atlantic au sprijinit și au încurajat planurile generalului Heusinger", adică al militariștilor germani. Or, aceste planuri prevăd crearea unui număr cît mai mare de divizii vest-germane într-un timp cît mai scurt posibil.

Pentru atingerea acestui țel, guvernul Republicii Federale Germane se ocupă cu înfrigurare de pregătirea unităților noului Wehrmacht și de lărgirea producției de război. Ziarele de la Bonn anunță că de acum încolo încorporarea de trupe se va efectua fără întrerupere.

Remilitarizarea rapidă a Germaniei occidentale este confirmată și de alte fapte. Guvernul de la Bonn a aprobat bugetul pe 1956. Aproape jumătate din buget este destinat cheltuielilor militare. Sprijinitorii direct interesați ai înarmării Germaniei occidentale, de pe urma căreia ei vor realiza profituri uriașe, procură guvernului de la Bonn mijloacele necesare pentru crearea noului Wehrmacht. Cercurile conducătoare din S.U.A. au decis să furnizeze guvernului vest-german în anii viitori armament în valoare de 700 milioane de dolari.

Cu sprijinul S.U.A. și al Angliei, R. F. Germană folosește acordurile de la Paris ca pe un paravan în dosul căruia militariștii germani vor reface Wehrmachtul după planurile lor. Ziarul francez „Combat" subliniază în legătură cu aceasta că „Germania occidentală poate forma încă de pe acum 24 de divizii, în loc de cele 12 prevăzute de acordurile de la Paris, și că, în viitorul apropiat, numărul lor poate crește chiar la 48".

Remilitarizarea R.F. Germane provoacă o îngrijorare crescîndă în cercurile politice franceze. Guvernul francez a protestat pe lîngă conducerea N.A.T.O.-ului împotriva noilor planuri ale miniștrilor de la Bonn, care depășesc cu mult prevederile acordului de la Paris. Dar nu a căpătat cîștig de cauză. In legătură cu aceasta, ziarul „Liberation" scrie: „Franța înșelată se află azi în fața consecințelor inevitabile ale hotărîrilor luate în numele ei, în ciuda nenumăratelor avertismente date de patrioții cinstiți".

Popoarele din Europa sînt decise să nu permită ca cercurile agresive din țările occidentale să se servească din nou de militariștii germani, cum au făcut-o în cel de al doilea război mondial, pentru a azvîrli omenirea într-un nou măcel. Securitatea în Europa nu poate fi asigurată cu militariștii germani înarmați. De aceea, Uniunea Sovietică a susținut cu tărie la ambele conferințe de la Geneva și în alte întîlniri internaționale că trebuie să fie împiedicată remilitarizarea Germaniei. Numai astfel, arăta Uniunea Sovietică, se poate realiza securitatea popoarelor europene. In ceea ce privește unitatea Germaniei, Uniunea Sovietică a arătat că ea nu se poate înfăptui decît pe cale pașnică și democratică. Refacerea unui nou Wehrmacht este o piedică serioasă în calea realizării unității Germaniei.

R. D. Germană, de la crearea sa, s-a ridicat cu hotărîre împotriva reînvierii militarismului german și a arătat că soarta Germaniei poate fi rezolvată numai de poporul german însuși. De aceea, este necesar ca ambele state germane să colaboreze pentru a găsi calea pașnică a reunificării, calea care să respecte interesele poporului german. Trebuie spus că și în R.F. Germană există o profundă nemulțumire în legătură cu reînvierea Wehrmachtului. Membrii de rînd ai sindicatelor și ai Partidului Social-Democrat s-au pronunțat de nenumărate ori împotriva remilitarizării Germaniei occidentale și a aderării ei la blocul agresiv N.A.T.O. Pînă și unele cercuri burgheze vest-germane își exprimă împotrivirea față de politica Bonnului. Făcîndu-se ecoul acestei împotriviri, ziarul „Westfalische Rundschau" din Germania occidentală scria: „Pe măsură ce înaintăm pe calea remilitarizării, unificarea devine un obiectiv tot mai greu de atins. Majoritatea zdrobitoare a germanilor n-ar sta o clipă la îndoială dacă ar fi întrebați ce preferă: remilitarizarea sau reunificarea".

Opinia publică mondială, sprijinind politica de pace a Uniunii Sovietice, a reușit, prin lupta ei dîrză și consecventă împotriva politicii „războiului rece" dusă de cercurile agresive occidentale, să impună ținerea Conferinței de la Geneva. Spiritul Genevei, creat în urma acestei conferințe, a consemnat triumful principiilor coexistenței pașnice. Popoarele, continuînd lupta lor pentru securitatea colectivă, pentru pace, vor ști să impună rezolvarea problemei germane pe calea tratativelor, ținîndu-se seamă de interesele păcii și de interesele poporului german.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.